Kyk, Meer As Almal Van Hulle Is Hier

Dankie, Broer Borders.

2 Kom ons bly net staan, net vir 'n oomblik, vir gebed. Kom ons buig nou ons hoofde. Die rede waarom ek hierdie doen, ek dink dis altyd die beste om Hom eers te benader met gebed. Nou, ek's seker, daar's baie dinge wat ons nodig het, maar laat ons hulle net onthou voor God, soos ons ons hande oplig en, in ons hart, sê: "God, onthou my, ek het nou behoefte, ek's . . . groot verwagting vanmiddag, en so, wil ons hê U moet dit vir ons vervul, Vader." Steek nou julle hand op, vir julle wat het 'n . . . verwag dat God iets doen.

3 Ons Hemelse Vader, ons nader U weer nederig. Ons kan net ons siele nou sien opvaar, voor die Troon van God daar, wat voor ons bring, Here, ons—ons Offerhande, die Naam van die Here Jesus, Dit op die altaar sit, en bely dat ons sondaars van nature is, Here. En ons—ons is nie waardig om te nader nie, maar U het vir ons gesê om te kom, en ons sou genade kry op—op U bevel, en dat ons gebede beantwoord sou word as ons dit gevra het in Sy Naam. En ons het versoeke op ons harte, Here, elkeen van ons. O God, skenk dit. En Here, elkeen van ons mag aan U bekend maak wat ons nodig het. En ons plaas ons—ons gebede saam op U altaar saam met dieselfde Offerhande, die Here Jesus, en vra U om te antwoord.

4 Here, myne is vir die mense vanmiddag, mag daar iets gebeur, Here. Die afsluiting van hierdie groot byeenkoms, God, mag dit nie afsluit nie, mag dit net voortgaan, Here, net aan en aangaan, in elke kerk, in elke hart, mag dit nooit ophou, Here, tot U klaar is met ons op aarde nie.

En, Vader, ons bid dat U hulle versoeke sal toestaan, elkeen van hulle, gee ons die begeertes van ons hart, want dis tot U glorie.

5 En ook, Vader, onthou vandag, soos ons die Woord bring, mag Dit gesout wees met die Gees, Here, mag die Gees Dit laat manifesteer, mag ons harte gereed wees om Dit te ontvang, en mag Dit diep onder die hart in die siel inval, en mag Dit daar die resultate voortbring waarvoor Dit bedoel was, Here. Skenk dit.

6 Seën ons broers oral op hierdie Sabbatdag. Om die wêreld is predikers besig om die Evangelie te verkondig, hierdie selfde Evangelie, ons bid, Vader, dat U hulle oral sal seën.

7 Dankie vir die groot oggend, Here, die wonderlike dienste oral, bid dat U elkeen sal seën, Here, alles wat gesê is. Ontvang nou eer uit ons samekoms vanmiddag, want ons vertrou onsself toe aan U met ons—met ons versoeke, en U Woord, in Jesus' Naam. Amen.

8 Ek is al op die veld vir omtrent, amper vyftien jaar in evangelisasie. Maak nie saak hoe lank ek—ek al op die veld is nie, daar is klaarblyklik altyd 'n sweempie sentimentele gevoel wanneer jy aan die einde van 'n byeenkoms kom. Ek het nog nooit een gehad waar daar nie 'n gevoeletjie gekom het nie.

9 'n Tyd gelede, toe ek na die woud toe geloop het, net agter waar ek bly, en ek gedink het: "Wel, jy weet, daar's baie van daardie mense wat ek nooit weer sal sien nie, ek—ek sal julle nooit weer op aarde sien nie." En ek het gedink: "Die volgende keer wat ek hulle sien, sal daar in die Hiernamaals wees, of liewer: Wat as party van hulle nie gered word nie, Here, en die Bruid, die Kerk moet daar staan as die Regter?" Sien? "En die heiliges sal die aarde oordeel."

10 En daar, daar gestaan, en kyk na mense en, in hierdie byeenkoms, en ek het gedink: "Here, wat as daar iets is wat ek het . . . wat ek meer kon gedoen het, dat as ek dit sou gedoen het, hulle—hulle sou—hulle reg sou gewees het? Sien? Wat as ek net kon . . .? Is daar iets wat ek uitgelaat het?" Dit gee jou altyd 'n snaakse gevoel.

11 Ek besef dat ek eendag sal moet staan. En nou, daar's een tyd wat jy Oordeel gaan trotseer, jy kan dit nou trotseer, as jy wil, maar as jy nie wil nie, gaan jy dit in elk geval trotseer; jy gaan dit Daar trotseer sonder genade, of jy kan dit nou trotseer met genade. So as daar sommige hier is wat dit nog nie afgehandel het nie, laat ons dit nou afhandel. Sien? En as ek . . .

12 Ek weet dat jy mense het wat van oral af inkom in elke diens, in 'n oop diens soos hierdie. Daar was hulle wat bygewoon het wat krities is, ek kan dit voel; net, o, goeiste, jou uitmekaar skeur! En dan, was daar sommige van die liefdevolste, nederigste geloof wat ek ooit in my lewe gesien het. Sien? Dis reg. So jy kry dit oral.

13 Ek's nie seker nie, ek glo een vrou het, gisteraand, die lyn oorgesteek tussen genade en barmhartigheid. Ek het haar voor my sien staan, ek het elke aand vir haar gebid, en daar het sy daar gestaan, en die duisternis wat om en om haar gegaan het, maak nie saak wat sy probeer doen nie, dis verby. En so ek . . . Vanmôre, 'n bietjie na daglig, het ek haar gesien, en ek—ek het gebid, ek het gedink: "Hoe kan die vrou sulke soort gedagtes dink?" Maar ek kon dit nie help nie. So en jy dink daaraan. Ek dink: "Wonder of daar iets is wat ek gedoen het, of as ek miskien . . . "

14 En ek kan nie enigiets vertroetel nie, jy—jy moet dit nie doen nie, dis verkeerd, sien, jy moet die waarheid vertel. Die waarheid

is altyd reg. En so, dit—dit laat jou dink, en jy dink daaraan en is bekommerd daaroor.

15 Maar ek—ek wil, nou, hierdie gawe predikerbroers bedank, elkeen van julle, en julle verteenwoordig verskillende organisasies, sovoorts, maar julle was regte broers. Ek wil hê elkeen van julle wat lidmate van hulle kerke is, moet by hulle staan. Dit verg 'n man om *iets anders* te verteenwoordig, miskien, wanneer sy eie organisasie . . . baie van die organisasies praat . . . dink dat ek teen hulle is, en baie van hulle het my botweg geweier. En hier is party van hulle eie manne in hulle organisasies, steeds, maak nie saak wat hulle organisasie doen nie, hulle glo dit, en hulle staan in elk geval. Dis—dis regte manne, dis manne waarin ek vertroue het, sien, manne saam met wie, ek glo, ek in die Ewigheid gaan lewe. Sien?

16 Ek wil myself duidelik maak: Ek is nooit teen organisasie nie, dit is nie die organisasie nie, dis die stelsel van die organisasie, sien, dis wat.

17 Wat as ek jou in hierdie rivier *hier* sien afgaan, waar dit ook al is, ek dink daar's 'n rivier wat deur die stad gaan, en miskien is daar 'n groot valle hieronder, en jy's in 'n ou lekkende bootjie, en ek weet daardie boot gaan verpletter in daardie valle? Ek weet dit gaan, en ek wat vir jou skree, vir jou gil, het ek—ek niks teen jou nie, ek—ek—ek het jou lief. Dis hoekom ek skree soos wat ek skree. Sien? Dis . . . dis nie omdat ek enigiets teen die persoon in die boot het nie, dis die boot waarvan ek praat, die boot sal dit nie maak nie. En daar's geen organisasie, of denominasie, of federasie, of enigiets, wat ons gaan deurdra nie, Dit is Christus en Hy alleen, dis reg; en dit is nie, my broers.

18 Nou, ons neem die Gemeentes van God, hierdie is die Oop Bybel, die Gemeentes van God, Oop Bybel, Vierkant, wel, goeiste, en die Pinkster en Verenigde, Eenheidsbroers, en Kerk van God broers, Pinkster Heiligheid, wel hulle, daar's sommige van die beste mense wat ek ooit in my lewe ontmoet het daarin. Hulle is broers, absolute ware wedergebore Christene. En as julle my ag met 'n bietjie onderskeiding van God, ek vertel julle die waarheid. In al daardie plekke, ontmoet ek regte manne van God.

19 En ek ontmoet hulle in die Metodiste, Baptiste, Presbiteriaanse, ek probeer nie hulle—hulle—hulle organisasie afbreek nie, ek probeer net om . . . Bly waarin julle ook al is, dis in die haak, want, ek sal vir julle dit sê, daar sal geen *sekere* organisasie verteenwoordig wees op daardie Dag nie, dit sal net die individue uit daardie organisasie wees. Sien? En 'n organisasie is net 'n ding wat—wat net 'n ooreenkomsie is onder broers wat dit so sien, en hulle volg daardie pad. Nou, dis goed.

20 Byvoorbeeld, miskien behoort 'n man en sy vrou twee mense te wees wat heeltemal dieselfde is. Ek het die liefdevolste vrou in die wêreld. Nou, ek weet julle broers gaan verskil van my, soos daardie, maar—maar ek—ek dink ek het, vir my is sy. Sien? Maar tog, wanneer ons gaan tert eet, sal sy appeltert kies, en ek sal kersie kies, sy's nog steeds my vrou. Ja, meneer.

21 En so, my seun, Billy Paul, julle ken my lewensverhaal, sy ma is oorlede toe hy agtien maande oud was, sy sussie was agt maande oud toe ek hulle saam begrawe het. Ek het Billy rondgedra saam met my . . . sy bottel in my sak, op-en-af op die vloer gestap, saam met hom gehuil, hy wat geroep het na 'n moeder, en ek het geen moeder gehad om hom te gee nie. Ek was beide pappa en mamma vir hom gewees, dis hoekom ek hom nou nog reg by my hou, waar ons ook al heen gaan, neem ek vir Billy saam, ek het haar dit belowe toe sy sterwend was. Niemand enigsins nader aan mekaar as ek en Billy nie.

22 En, julle weet, albei ons motors was gedaan. Ons moes albei nuwe motors kry voor ons hiernatoe gekom het, en jy kan net niks anders as 'n Ford aan my verkoop nie, en dis al, en jy kan niks anders as 'n Chevy aan hom verkoop nie, maar ons het albei hier gekom. My remme het uitgebrand, en sy verkoeler het die heelpad oorgekook, maar ons het nie op ons motors vertrou nie, ons het op God vertrou, dis waarom ons hier gekom het. So, julle sien, dis omtrent soos denominasie.

23 Ek wil hê al die broers wat geborg het, in die diens, moet opstaan, as hulle sal, net 'n oomblik. Die broers wat borge was van die diens, staan net op, al julle predikerbroers, wat was . . . ['n Broer sê: "Broer, ons kan hulle net almal laat opstaan."—Red.] Al—al die predikers staan op, maak nie saak waar julle is nie. Vir my . . . Bly net 'n oomblik staan, as julle sal, broers. Dis goed.

24 Vir my, die uitverkore, uitgekies vir 'n amp, miskien daardie predikers . . . Julle het nooit . . . Ek wil nooit 'n pastoor voor sy mense verkleineer nie, want aan die einde van die dag, is hy aangestel as herder. Julle pastore hier mag dalk nie in staat wees om geeste te onderskei en dinge vooruit te vertel wat gaan gebeur nie, hulle mag dalk nie in staat wees om dit te doen nie, maar hulle het 'n posisie, ek is ook nie 'n leraar nie, en ek is—ek is ook nie 'n apostel nie. Sien? Hierdie vyf ampte . . . En elkeen van daardie manne het 'n amp, en hy beklee sy amp, en daardie amp is net so groot in die oë van God as enige ander amp.

25 En ek wil hê julle moet hierdie weet, dat ek wat vir julle bid, niks meer sal beteken as een van hulle wat vir julle bid nie. Julle hoef nie te wag tot Broer Roberts, Broer Allen, of—of sommige van hierdie ander broers verbykom om vir julle te bid nie, julle pastoor het dieselfde reg wat ek het, of enigiemand anders het. Reg. Hulle is manne van God, en God het hulle geroep in hulle amp.

26 Nou, hier staan ons vanmiddag, waarskynlik interdenominasioneel, Pinkster Heiligheid, en Gemeentes van God, Vierkant, en Oop Bybel, al daardie daar, ons staan verskillend, maar ons is almal Sy kinders, ons is almal Sy diensknegte.

27 Luister, net een ding voor julle gaan sit. Ek het vyf kinders, en wanneer ek roomys gaan koop, het ek nog nooit so 'n komglomerasie gesien nie! Een wil sjokolade hê, een wil vanilla hê, een wil piesang-lemoen hê, en die ander wil, of, 'n lemoen hê, en allerhande verskillende kleure. Wanneer ek roomys terugbring, is dit soos 'n reënboog, Ek het nog nooit soveel kleure gesien nie, maar laat ek vir julle vertel, dis alles roomys, en dis my kinders wat eet; dis hoe dit vanmiddag is.

28 Julle weet, smaak tel nie hierin nie. Ons mag verskil in organisasie, denominasie, maar God is 'n God van verskeidenheid, God hou van verskeidenheid, Hy is nie 'n Sears En Roebuck Harmoniehuis nie. God is 'n verskeidenheid, Hy het groot berge, klein bergies, wit blomme, pienk blomme, geel blomme. Hy is 'n God van verskeidenheid, Hy het klein mannetjies, groot manne; Hy het swartkop, rooikop, blond, en allerhande soorte. Hy het woestyne, Hy het—Hy het mere, Hy het seë. Sien? Hy is 'n God van verskeidenheid.

29 En dis hoe dit hier is vandag, ons is almal God se diensknegte. En aan die einde van die dag, broers, is dit alles . . . ? 'n Reënboog verteenwoordig 'n verbond. Dis reg. Ons is in God se verbond. Dis reg. Saam, as broers, staan ons. Die Here seën julle, my gawe broers, en mag julle kerke groei en presteer, en mag God julle altyd ryklik en oorvloediglik seën, is my—is my opregte gebed. As ek ooit 'n hulp vir julle kan wees op enige manier, die nag sal nie te donker word, of die reën te hard val nie, bel my net, ek sal alles doen wat ek kan om te help.

30 Ons werk vir een groot Koninkryk: God s'n. Dis reg. En sê een behoort aan die Gemeente, miskien is dit sy smaak, die ander een behoort aan Oop Bybel, dis sy smaak, maar dis alles die Koninkryk van God. Dis reg. Waar ons ook al is, dis alles die Koninkryk van God waarvoor ons werk. Dit val: "Deur een Gees word ons almal gedoop in een Liggaam," en ons word lidmate van Christus.

31 Ek wil julle bedank, broers, om te midde van die konflik, my steeds te borg om hiernatoe te kom, my voor julle mense te bring. Ek sou nie een skaad vir enigiets nie, dis julle skape, wat God vir julle gegee het om groot te maak.

32 Gewoonlik op die laaste dag, sou ek h- . . . gewoonlik die mense vir my vrae laat neerskryf, dit op die platvorm laat sit. Sien, as julle—as julle vrae het, ek weet julle het, maar vra vir julle pastoor, hy's die een wat julle kan vertel. Sien? Ek is nie

gestuur om vrae te beantwoord nie, ek preek Dit net op hierdie manier en beweeg weer aan. Sien? Kom net verby . . .

33 Ons is almal vissermanne. Het julle dit geweet? Die Koninkryk van God is soos 'n man wat 'n net geneem en see toe gegaan het. En ek het gekom om my net by hulle nette te verweef, 'n yslike groot gooi oor die hele stad te maak, in te trek. Sommige het ingekom, ek weet nie wat hulle is nie. Wanneer 'n man 'n net inbring, het hy aasvretervisse, het hy skilpaaie, krewe, maar hy het ook vis; dis vir God om uit te vind wat is wat. En so, sal party van hulle bly, party van hulle sal nie, ons weet nie, dit hang van God af. Ons moet net die net intrek, en die Vader tel op wat Hy—Hy het—Hy verordineer het om so te wees. En ek . . . wat . . . Onthou, toe die net hulle gevang het, maak nie saak watter soort aksie hulle was nie, hulle was daardie soort vis aan die begin. Sien?

34 En so, weet ons nie hoeveel vis daar nog oor is in die meer nie, ons moet visvang tot ons hulle almal uitgekry het, en dan sal Jesus kom. En volgens my, vriende, gaan ons ver af, dink ek ons is al ver af, broer. Dis baie moeilik, om nog (Julle weet dit, in julle kerke.), mense te kry wat Christus opreg wil dien, dis baie, baie moeilik.

35 Nou, mag die Here julle seën. En ek wil hê julle . . . Verskoon my taal, party van my kru opmerkings. Ek weet nie, het geen geleerdheid nie, so ek moet net vertrou op inspirasie, so dan ek net . . . elke manier wat ek dit net kry. Ek het julle lank gehou, maar ek steek net my hand op en gryp dit, en spoeg dit uit soos ek dit kry. So dis kru, maar dis die enigste manier wat ek het om dit te doen. So julle net . . . Ek probeer net hier kom en begin, 'n bietjie praat, tot ek gesalf word, dan, wanneer ek gesalf word, trek ek net weg.

36 Hoeveel het al ooit hase gejag? Het julle al ooit 'n hond gebruik? Hy sal oral rond ruik, sy mond opsteek, julle weet, tot hy die spoor kry. Wanneer hy daardie haasreuk kry, goeiste, peul sy oë uit, en sy ore staan regop, en daar trek hy. Uh-huh. Dis omtrent soos 'n prediker wat sy teks soek, wanneer hy probeer preek deur inspirasie (Is dit nie kru nie?), tot hy aan die gang kom.

37 Herinner my, ek het twee jong dogters. Jare gelede, hulle was nog klein. Hulle is . . . Een van hulle is nou al amper 'n jong vrou, Rebekah, maar sy is vier jaar ouer as Sarah, en dan het ek vir klein Joseph. Soos julle almal weet, het die Here hom vir my gewys ses jaar voor hy gekom het, julle onthou dit. En toe . . . Maar hierdie twee dogters . . . Hierdie, voor Joseph hier gekom het. So daar's vier jaar verskil tussen Sarah, Rebekah, en so, hulle is albei Pappa se dogters, ek is lief vir my kinders, ek dink almal is. Daar's iets omtrent die liefde van daardie kindertjies!

38 En so, sou hulle . . . Ek moes . . . Ek het ingekom van 'n diens af. En so, was Moeder . . . Die dogters het wakker gebly en gewag, maar die vliegtuig het nooit betyds ingekom nie, en die dogtertjies het sand in hulle oë gekry, natuurlik, julle weet, en moes gaan slaap. So Moeder het gewag tot omtrent twee uur in die môre, en eindelik het ek gekom, en ek was so moeg.

39 Dis hoe ek nou is. Ek's net . . . Ek behoort te rus. Ek . . . Hierdie is my agtste diens in 'n ry, ek het nog drie voor ek enige rus kry. En dan is ek . . .

40 Ek het gedink, toe ek daardie oggend ingekom het, ek was so moeg, ek kon nie slaap nie, ek sou gaan lê vir 'n rukkie, ek het teruggegaan in die sitkamer en gaan sit in—in 'n stoel. En ek het daar gesit toe die dag gebreek het, en ek het geluister na die voëls wat buite begin sing het. En binne 'n paar oomblikke het ek iets hoor omval, onder in die kinders se kamer, en dit was—dit was Rebekah, sy het wakker geword. En sy het onthou: "Daglig, Pappa behoort hier te wees!" Hier het sy gekom, net so vinnig as wat sy kon.

41 Wel, toe sy uitgekruip het, het sy vir Sarah, haar sussie, wakker gemaak. En Becky is soort van maer, en blond, groot blou oë; Sarah is kort, donker hare, bruin oë, soos haar ma. So hier, het sy vir Sarah wakker gemaak.

42 En ek nie . . . Ek reken julle kinders doen dit ook, hulle . . . ons dra gebruikte klere, julle weet, in my huis. So Sarah het Becky se nagklere aangehad, en sy het hulle aangehad wat te groot voete gehad het, julle weet, en die arme outjie kon nie baie goed byhou, terwyl sy deur die huis gekom het in daardie, groot konyn-voete wat gevlieg het, julle weet, en probeer het om vir Becky verby te steek om eerste daar by my in te kom nie, maar Becky het haar geklop.

43 Herinner my soort van aan die kerk wat was, julle weet, lank, ou kerk, ver terug gegaan het, groot organisasie, ver terug, en die klein, nuwe organisasie van Pinkster.

44 Julle weet, eerste ding wat dit was, het Becky ingehardloop en op my skoot gespring, en altwee arms *so* om my gegooi. En tyd wat klein Sarah daar gekom het, daardie groot voete wat oor die vloer gesleep het met Becky se nagklere aan, het sy omgekyk na Sarah, en sy het gesê: "Sarah, my suster, ek wil hê jy moet iets weet," het sy gesê: "ek was eerste hier." Dis wat hulle ons probeer vertel, broers, hulle was eerste hier. "Ek was eerste hier," en sy het altwee arms om my gehad, en sy het gesê: "Ek het alles van Pappa, en daar's niks oor vir jou nie."

45 Arme klein Sarah, sy het haar lippie laat sak, haar klein bruin ogies het vol trane geword, ek het my been *so* uitgesteek, en my vinger gevat, en vir haar beduie, dis al wat ek moes doen, hier het sy gekom en daardie groot konynagtige voete geklap, op my skoot gespring. En ek het geneem . . .

46 Sy was soort van jonk, julle weet, julle weet, was nog nie lank hier nie, en sy het kort bene, en sy kon nie by die vloer bykom nie, so sy het begin wankel, so ek het altwee arms om haar gesit om haar vas te hou. Sien, sy was nie so stabiel soos Becky was nie, Becky was al ’n bietjie langer hier, sy kon haar voete op die vloer sit, sy was al langer hier, maar Sarah was soort van jonk, julle weet, soort van wankelrig, soos die Kerk nou, sy was nog nie baie lank aan die gang nie. So ek het haar gegryp met albei arms, om te keer dat sy val, ek het gedink sy sal afval, op die vloer, sy was ’n klein outjie, en ek het haar styf teen my opgetrek.

47 Sy het teen my bors opgekrul, ek sal dit nooit vergeet nie, sy het daardie groot bruin oë gedraai, opgekyk na Becky, sy het gesê: “Rebekah, my suster, ek wil vir jou iets vertel.” Sy het gesê: “Dit mag dalk so wees dat jy alles van Pappa het, maar ek wil hê jy moet een ding weet, Pappa het alles van my.”

48 Dit hoe dit is, ek mag dalk nie my woorde reg uitspreek nie, ons mag dalk nie, broers, maar een ding, net solank Hy alles van ons het! So ons gee nie eers aandag aan wat ons doen nie, hou net aan om dit te sê. Dis reg. Laat Hom alles van ons hê. Dis reg.

49 Ek dink die probleem met ons Pinksterbeweging, dat ons is. . . ons het soveel gesien dat dit algemeen geraak het vir ons. Ek dink nie ons wa-. . . Ek, verskoon my, laat ek dit regstel, ek bedoel nie om te sê ek. . . ons waardeer dit nie.

50 Maar ek. . . Soos daar ’n—’n ou gesegde in Engeland was, en ek het dit eenkeer gehoor, dat ’n—’n digter baie gedigte geskryf het, en hy het nog nooit die see gesien nie, so eendag het hy idee gekry, dat hy gaan afgaan na die see toe. En op sy pad soontoe, het hy ’n ou sout ontmoet (Julle mense weet, wat hulle ’n ou matroos noem.) en, wat gekom het van die see af met sy pyp in sy mond, en—en die baard oor sy ken, en omtrent sestig jaar oud. En—en—en die jong digter het net aangestap oppad ondertoe, en die ou sout het vir die jong digter gesê, gesê: “Waarheen gaan jy, my goeie man?”

51 Hy het gesê: “O, Meneer,” hy het gesê: “Ek is ’n digter,” en gesê: “Ek het oor die see geskryf, en. . . maar ek het dit nog nooit gesien nie, en ek gaan soontoe.” Gesê: “O, ek kan net nie wag om die see sien, om die seemeeue te hoor, die helder blou hemele hulleself te sien weerkaats in sy—in sy groot watermassa, om die soutigheid van die sout te ruik, en om die witkruine *so* te sien opsprei nie!”

52 Die ou sout het sy pyp uitgehaal, en gespoeg, gesê: “Huh. Ek sien niks so opwindend daaraan nie, ek is al vir sestig jaar daar.” Sien? Dis reg. Hy was al soveel daarop, dit was alledaags vir hom. Sien?

53 Dis wat fout is met die Kerk. Ons het die goedheid van God al soveel gesien, dat dit alledaags geword het vir ons. Dis reg, broers, susters. Dit is so.

54 Herinner my aan 'n storietjie wat ek verlede jaar gehoor het, die tien-sent winkel in Louisville, daar was 'n dame wat daar ingekom het, en sy het 'n babatjie gehad van omtrent, gelyk na omtrent twee maande oud, of, twee jaar oud, klein seuntjie. En sy het na al die klein goedjies toe gegaan, julle weet, wat dames, hoe julle dames daarvan hou om in tien-sent winkels te koop, soos my vrou. Voel altyd jammer as sy dorp toe gaan, vir die mense wat die tien-sent winkel bestuur, sy koop nooit enigiets nie, gaan net soontoe en kyk daarna, sit dit neer. En sy en my skoondogter was daar, o, my, goeiste!

En so, sou sy iets optel, daarna kyk: "Wel, kyk hier. Wat dink jy hiervan?"

"Uh-huh."

Dame sou sê: "Wil jy enigiets hê?"

"Nee, mevrou. Nee, mevrou."

55 Dit weer neersit, dit iewers neergooi, en iets anders kry, en dan moet sy dit kom regpak. Wel, ek reken dis pret, so dis goed. So dis in die haak. Dis goed en skoon. Hou net aan om dit te doen, so net solank julle dit doen, dan sal dit in die haak wees. Sien? So moet dit net nie erger maak nie.

So toe, hierdie dame en hierdie klein seuntjie, en sy sou hom ronddra, sy sou 'n klein dingetjie optel en sê: "Kyk, Skat. Kyk, kyk."

56 En hy het net reguit voor hom bly uitstaar. En sy het daar na 'n ander toonbank toe gegaan, en sy het iets anders gekry, en klein goedjies wat 'n klein seuntjie van daardie ouderdom sou interesseer, en—en die klein seuntjie het net reguit voor hom uitgestaar, met sy oë wat gestaar het. En uiteindelik, het die klante die vreemde gedrag van die vrou opgelet.

57 En so, naderhand het sy net omgeval teen een van die toonbanke en begin skree. En die klante het na die vrou toe gehardloop om te sien wat makeer. Sy het aanhou sê: "Nee, nee. Dit, dit is nie so nie."

En hulle het gesê: "Wat is nie so nie?"

Gesê: "Hy . . . Ons kom nou net van die dokter af. Die dokter sê hy's beter, maar hy is nie."

En die klant het gesê, een van hulle het gesê: "Wel, Dame, wat—wat's verkeerd?"

58 Sy het gesê: "Onlangs, het hy net in die verte begin instaar. Hy . . . Enigiets wat 'n klein seuntjie van sy ouderdom behoort te interesseer, dit interesseer hom nie." Gesê: "Ek het klokkies en alles geskud wat hom behoort te interesseer, en dit interesseer hom nie, hy staar net in die verte in."

59 Nou, ek wonder . . . Nou, laat ek hierdie sê, so liefdevol as wat ek kan. Ek wonder of God nie elke gawetjie wat Hy kon, geskud

het voor die Kerk wat 'n wedergebore Kerk behoort te interesseer nie, en steeds staar ons net in die niet en herken skynbaar nie dat dit God is wat ons waarsku oor hierdie laaste dag waarin ons lewe nie. Kom ons onthou dit, vriend.

60 God het 'n Oral Roberts, en ek . . . wat ook al, allerhande dinge voor die mense geskud. En, natuurlik, weet ons Satan het ook dinge geskud, maar julle bly by die Skrif, en julle weet wat van God is en wat nie is nie. Sien? Maar al hierdie dinge wat God gedoen het . . . Wanneer Satan iets *hier* oorkant skud om julle van die pad af te lei, bly julle net reg by die Skrifte. Kom ons kyk wat God doen.

61 Nou, ek wil graag bietjie Skrif lees. As julle wil . . . En nou, vandag sou ek preek oor die onderwerp wat ek gehad het, ek het nog nooit daaroor gepreek nie, ek het al die pad teen die kus op probeer, en dit nog nie getref nie. Maar ek het teen die kus opgekom hierdie keer, want, soos ek gisteraand gesê het, ek glo die groot getye beweeg in hierdie rigting en tref die kus, daar's 'n—daar's 'n gordyn hier, dit kan nie verder gaan nie, dis God se tydsgordyn.

62 Aangesien julle praat van gordyne, laat ek julle waarsku, iets. Julle het gehoor van die ystergordyn, het julle nie? die bamboesgordyn van die ooste? Daar is, maar daar's drie gordyne. Nou, laat my dit sê sodat dit sal . . . sal nie seermaak nie, maar julle sal weet wat ek bedoel. Daar's nog 'n gordyn, dit word die persgordyn genoem; julle moet daardie een dophou. Dis die een wat julle dophou, dit gaan oorneem, maar wees versigtig. Sien? Dit gaan so bedrieglik wees, dit sal die einste uitverkorenes mislei as dit moontlik was. Sien?

63 En almal is bang vir kommunisme. Daar is nie 'n Skrif in die Bybel, wat enigiets sê van kommunisme nie, net dat dit sal—dit die hoer met vuur sal verbrand. Dit speel reg in God se hande, maar hou julle Roomsheid dop, dis die ding wat dit gaan doen. Hou julle maar net dop. Dit is nie dat . . . 'n Antichris is nie daardie soort wat alles botweg ontken nie, dis so na aan dit dat dit die einste uitverkorenes sal mislei as dit moontlik was, het Jesus gesê. Hou julle dit dop, dis die ding om julle gedagtes op te vestig.

64 Nou, en op-en-af met die kus, probeer ek elke Saad te saai wat ek kan, om alles te trek wat ek weet hoe om te trek vir die Koninkryk van God.

65 Ek bedank julle almal weereens. Ek het die broers gevra of hulle al die onkostes gedek het, en hulle het, en ek's dankbaar daarvoor. Hulle het gesê hulle het 'n liefdesoffer opgeneem, ek sal dit reguit in die oorsese sending sit. Ek gebruik nie self geld nie, ek kry 'n klein salaris van my kerk, honderd dollar 'n week, en dis al wat ek . . . dis wat ek kry. Andersins, watter geld ook al opgeneem word, gaan na oorsese sending, en ek gaan self oor en

preek hierdie selfde Boodskap wat julle almal hier hoor, vir die heidene. En ek—en ek probeer my bes doen, want ek weet ek moet antwoord vir die geld wat julle vir my gee.

66 En vir 'n offer vir myself, het ek nog nooit 'n offerhande in my lewe opgeneem nie. Ek preek al een-en-dertig jaar, ek's drie-en-vyftig jaar oud, en het nog nooit 'n offerhande in my lewe opgeneem nie. En ons kom nooit na . . . vir offerhandes en dinge nie, maar ek het nog altyd vir die broers gesê, as hulle nie die onkostes dek nie, laat my weet, die tabernakel in Jeffersonville sal daarna omsien. Sien? So ons wil nooit hê . . . Ons is nie hier vir gewildheid nie, ons is nie hier vir enigiets behalwe om julle te help nie. En ons hoop dat ons julle bietjie gehelp het, en julle het ons beslis gehelp.

67 En dan, vanmiddag, sou ek preek oor die onderwerp: *Wanneer Die Ooste En Die Weste Ontmoet*. Ek sou dit sit, miskien sal ek dit een of ander tyd kry, wanneer ek agtergrond gee daarvan, soos ek altyd doen, tot ek die kaplyn tref, waar hulle daardie goue pen ingeslaan het, toe die natuurlike, en, die ooste en die weste ontmoet het, maar nou, het die geestelike kant ontmoet, God het ook 'n goue pen afgestuur. Miskien, een of ander tyd . . .

68 Maar dit . . . Ek het belowe om gisteraand vir die siekes te bid. Ek het gevra, en daar was 'n groot skare mense wat voor gebid wou word. So laat ons neem die kinders se . . . dis die kinders se brood. En vandag wil ek 'n bekende onderwerpie neem, daaroor praat vir die volgende twintig minute, as die Here wil, vyf-en-twintig, dertig op die langste, sodat ek kan opskud, want Billy het vir my gesê dat hy afgekom het en 'n groot klomp gebedskaartjies uitgegee het.

69 Hoeveel is hier wat gebedskaartjie het om voor gebid te word? Wel, dis net oral. Sien? En dit gaan wees 'n groot . . . En hoeveel hier wat nie gebedskaartjies het nie en steeds voor gebid wil word? Ons gaan by julle ook probeer uitkom, so, toesien dat daar vir almal gebid word. En ek gaan alles doen wat ek kan.

70 En ek wil dit sê, daar was al baie kere wat ek na visioene oor die mense gekyk het, daar's nie 'n ding wat Hy nie sou bekend maak nie, maar sien, die visioen genees jou nie. Julle weet dit. Die visioen . . . Jy sê: "Wel, sien . . . "

71 Nou, iemand het gesê . . . het vir my 'n brief geskryf 'n paar jare gelede, en gesê: "God moes vir Oral Roberts oprig om vir Sy siek kinders te bid." Gesê: "Oral Roberts sal vir vyfhonderd bid voor jy vir twee bid." Wel, miskien is dit so. Maar, jy sien, God het vir Oral Roberts 'n bediening gegee en hy doen wat God vir hom sê om te doen, en Hy het vir my een gegee, ek doen wat Hy vir my sê om te doen. Ons bedienings is verskillend. My bediening . . . Oral s'n is daardie om hande op te lê. Oral het daardie bulhond-

geloof om daar op te staan en. . . Maar ek, ek ondersoek eers daardie persoon.

72 Laat ek vir julle iets vra. Wat as daardie siekte op daardie doel is. . . daardie persoon is vir 'n doel? Weet julle, jy kan in groot moeilikheid beland om iets van 'n persoon af te haal wat God daarop geplaas het?

73 Julle weet, 'n profeet staan in 'n gevaarlike posisie. Julle weet, Moses het homself uit die beloofde land uitgehou deur presies te doen wat God vir hom gesê het om nie te doen nie, na die mense te luister. Het julle al ooit daaraan gedink?

74 Het julle al ooit daaraan gedink dit was die wil van God toe Elía, daardie magtige profeet, kaalkop, en daardie kindertjies afgehardloop het en hom bespot het omdat hy kaalkop was? Wel, wat daarvan? Hy moes dit net uitgelos het, maar in die toorn, en daardie profeet het omgedraai en 'n vloek op daardie kinders geplaas, en twee wyfiebere het twee-en-veertig kindertjies doodgemaak, 'n kwaai profeet. Dit waar?

75 Jy moet baie, baie versigtig wees. Dis hoekom gawes nie uitgedeel word op die manier wat mense dink hulle word nie. Ware gawes van God word van God af gestuur, en hou hulle maar dop. Op die platvorm, kyk en sien.

76 Hier is 'n vrou, miskien, wat hier staan, net 'n vroulike probleempie. Wel, wat as sy iets *hier* oorkant gedoen het wat dit veroorsaak het? Dit sal die heeltyd erger word tot daardie. . .

77 Nou, sê, hier's 'n vrou wat hier lê, hier staan, of miskien hier op 'n bed lê, of 'n man, miskien is—is daardie man 'n onsedelike persoon, maar hy lê daar met artritis. Sekerlik, ek het God nog nooit opreg vir enigiets gevra wat Hy dit nie gedoen het nie, of my gesê het waarom Hy nie kon nie, en dis presies waar.

78 Deur oor daardie man te kyk, kan ek sien hy het artritis, maar daar het hy iets verkeerd gedoen. Nou, wat as ek hierdie bulhondgeloof van my neem, as ek—ek dit gehad het, ek het nie, maar as ek dit gehad het, en hardloop soontoe en ruk daardie man regop, en laat hom loop, en dan, daardie vloek van God op hom gesit, en ek haal dit af met 'n gawe? Ek is in die moeilikheid by God.

79 Dis waarom ek in die gebedsry, baie goed dophou en kyk wat Hy my vertel. En as ek aanhou praat met hulle, en ek sien dit bly lig, lig word, sovoorts, lig, ek sien daar's niks verkeerd nie, dan het ek 'n reg om te kom, jy het 'n reg.

80 Maar jy mag heeldag olie op 'n man of 'n vrou gooi, en op-en-af spring, en so hard skree as wat jy kan, en duiwels vervloek, hy sal net daar bly, want hy het 'n reg om daar te bly, onbelyde sonde en alles. Sien? So, sien?

81 Maar daar word vyftig genees in Broer Roberts se diens teenoor een in myne, maar gewoonlik, is myne diegene wat gefaal het in syne. Sien? Kom hiernatoe, dan vind jy uit waar

die probleem is, dan word dit uitgestryk, en dan word dinge reggemaak. Sien? Hoeveel het dit sien plaasvind in my dienste, enige? Wel, sekerlik. Beslis. Sien? Beslis. Sien?

82 So dit—dit is stadig, neem tyd, dop te hou, seker te wees dat jy reg is, en dan daardie vloek op die duiwel plaas, dan as daardie persoon dit halfpad sal glo, sal dit gebeur. Ja, meneer. Maak nie saak hoe lank dit neem nie, bly daarby; dit is gesê, bly daarby. God maak 'n belofte, en partymaal is dit—is dit weke en maande voor dit gebeur, maar dit moet gebeur as jy dit nie betwyfel nie, moet, dis jou geloof in wat jy sien gedoen is.

83 Nou, kom ons buig weer ons hoofde. Net. . . Iemand het vir my gesê ek het twee groot foute, een van hulle, om te veel oor Jesus te spog; en die ander is te veel tye in gebed, ek kan dit nie oordoen nie: "Ek wil hê dat mense oral moet bid." Ek hou daarvan om met Hom te praat. En ek het die gekooptes deur Sy Bloed hier, vanmiddag op my hande, ek moet my beste doen.

84 Hemelse Vader, lei my nou, en die kerkie, hier, wat bid vir my, help my, gebruik die lippe van U dienskneg. En weer, bid ons dat hulle sal onthou dat hierdie week in die dienste, elke aand, U hier was, U het Uself hier bewys, dis hoekom ek hulle probeer kry, Here, om net te weet dat dit U is. Hulle nie aan te raak, op enige manier hoegenaamd nie, sodat hulle nie kon sê dit was my hande nie, Here, maar dis hulle eie geloof in daardie spyker-merk hande, die Een wat ons so liefhet, nie my hande te lê nie, maar hulle geloof wat U aanraak. Maar vandag, Here, gaan ons hulle opbring in die gebedsry, ek bid dat U elkeen van hulle geloof sal gee.

85 En nou, het ek 'n Skriffie hier gekies, 'n bekende Skriffie om oor te praat, om die geloof van die mense op te bou, nie rondom toestande van die tye, soos wat ek gedoen het, of rondom 'n sekere profetiese boodskap nie, maar rondom Goddelike genesing. Want ons. . . Hulle moet so dink vir die Heilige Gees om op hulle te beweeg. Skenk dit, nou, Here.

86 Help ons nou, en mag U Teenwoordigheid in ons midde inkom, en mag daar so 'n skudding hier wees, vanmiddag, dat wanneer ons na ons verskillende huise toe gaan, ons mag sê, soos hulle wat van Emmaüs af gekom het die dag: "Was ons harte nie brandende in ons, terwyl Hy met ons gepraat het langs die pad nie?" Skenk dit, Here. Ek vertrou hulle nou almal, myself, toe in U hande.

87 Soos ek 'n rukkie gelede gesê het, ons mag dalk nooit weer hier ontmoet nie, party ou mense is hier, party jonges sal weg wees; ek mag self binnekort weg wees, ek weet nie. Ons weet nie. Maar miskien, as ek terugkom oor 'n jaar, baie wees wat nie hier is nie, of, daar sal sommige wees.

88 En, Vader, ek bid dat U al ons sondes sal vergewe, en ons gesigte op Golgota sal rig met eerlike opregte mans en vroue voor

God. Seën ons nou soos die Woord voortkom, mag U Dit bring in Jesus' Naam. Amen.

89 Oorkant in die Skrifte, wil ek hê julle moet in Matteüs se Evangelie, die 12de hoofstuk lees, en ek wil begin by die 38ste vers:

> *Toe spreek sommige van die skrifgeleerdes en Fariseërs, en sê, Meester, ons wil graag 'n teken van U sien.*
>
> *Maar hy antwoord en sê vir hulle, 'n Slegte en 'n owerspelige geslag* soek *na 'n teken; en geen teken sal vir hom gegee word nie, behalwe die teken van die profeet Jona:*
>
> *Want soos Jona drie dae en drie nagte in die buik van die groot vis was; só sal die Seun van die mens drie dae en drie nagte in die hart van die aarde wees.*
>
> En *die manne van Ninevé sal in die oordeel opstaan saam met hierdie geslag, en dit veroordeel: want hulle het hulle op die prediking van Jona bekeer; en, kyk, meer as Jona is hier.*
>
> *Die koningin van die suide sal in die oordeel opstaan saam met hierdie geslag, en dit veroordeel: want sy het gekom van die eindes van die aarde af om die wysheid van Salomo te hoor; en, kyk, meer as Salomo is hier.*

90 As ek dit vir 'n teks sou neem, in 'n, miskien 'n ander benadering, sou ek dit sê: *Kyk, Meer As Almal Van Hulle Is Hier.*

91 Jesus het daardie geslag bestraf, omdat hulle Hom nie herken het nie. Nou, wil hê julle moet goed oplet. En die rede waarom ek my onderwerp verander het van *Ooste En Weste Wat Ontmoet* na hierdie, is omdat, om—om geloof op te bou rondom Christus die Geneser, in plaas van Christus die Verlosser, Christus die Geneser, dieselfde Persoon, maar, sodat julle—julle geloof sal soek na genesing, want dit is waarvoor ons hierdie dag opsy gesit het, om te bid vir die siekes.

92 Nou, die geslag waarmee Hy gepraat het, Hy het hulle bestraf. As julle die—die hoofstuk lees, wel, die—die begin van die hoofstuk, sal ons uitvind dat Jesus Sy—Sy werke gedoen het. Hy was 'n siener, Hy was nie net 'n siener nie, Hy was God en siener. Hy was beslis 'n profeet.

93 Hulle het vir Johannes die Doper gevra: "Is u Elía? Is u Moses? Is u Jeremia? Is u *daardie* Profeet?" Sien? "Is u *daardie* Profeet wat moes kom?"

94 Wie is *daardie* Profeet? As julle 'n Scofield Bybel het, of—of 'n Thompson Ketting, of enigeen wat julle wil, neem julle kantlynverwysing, dit sal teruggaan na die Messias, want Messias sou daardie groot Profeet wees. Hoeveel weet dit? Sê:

"Amen." Hy moes *daardie* Profeet wees, en Hy was. "Is u *daardie* Profeet wat sou kom?" die Messias bedoel.

95 Dis waarom die vrou by die put vir Hom gesê het: "U moet 'n profeet wees. Ek sien dat U 'n profeet is. Ons weet dat die Messias, wanneer Hy kom, Hy vir ons hierdie dinge sal vertel." Sien? Sy het gesoek na daardie Profeet-Messias.

96 En Jesus, soos ons in ons les gisteraand gehad het, *Die Onseker Klank*, toe, vind ons dat—dat baie nie geleer was vir daardie Klank van die Woord nie, en hulle die Woord gemis het toe Dit weerklink het, omdat Hy die Woord was. Kom ons sê dit saam. "Hy was die Woord." Nou, kom ons sê dit weer. "Hy *is* die Woord. Hy *is* die Woord." Dis reg.

97 En alles wat God was, wat die Woord was, het Hy in Sy Seun uitgestort, en Sy Seun het God die Woord geword. En alles wat die Seun was, Hy het Sy lewe gegee, God het die liggaam opgewek, die tabernakel, sit aan Sy regterhand, en alles wat in die Seun was, wat die Vader was, het Hy in die Kerk uitgestort in die Naam van die Heilige Gees. So dit was God bokant ons, God met ons, God in ons. Sien?

98 So as die lewe van enigiets in 'n ander is, doen dit sy werke. Byvoorbeeld, wat as ek vir julle gesê het die lewe van John Dillinger was in my? Sjoe! Julle sou hardloop en wegkruip. Ek sou groot gewere hê en 'n skurk wees, want sy lewe is in my. Ek sou gevaarlik wees om voor te staan. Wel, wat as ek vir julle vertel het die lewe van 'n sekere groot, beroemde kunstenaar was in my? Julle sou van my verwag om die—die—die—die verfkwas te neem vanmiddag, en 'n verfdoek hier te sit, en daardie mooi, soutbranders vas te vang waarvan ek gepraat het, die digter, of hierdie pragtige, groot hoë denne, en dit daar te skilder tot dit gelyk het asof jy reg daar by hulle staan. As sy gees in my was, kon ek dit doen.

99 Wel dan, as die Gees van God in 'n man is, sal hy die werke van God doen. Jesus het dieselfde gesê: "As ek nie die werke van My Vader doen nie, moet My dan nie glo nie." Sien?

100 En hoeveel mense het afgegaan op geloofsbelydenisse ensovoorts! En Jesus het hulle vertel, gesê: "Julle het die gebooie van God geneem, en hulle kragteloos gemaak deur julle tradisies." En dan sê hulle: "Waar is God? Wat het gebeur met die God van Moses?" Wat help 'n historiese God as Hy nie dieselfde God vandag is nie? Sien?

Wat help dit om jou kanarievoël allerhande goeie vitamine te voer, en groot sterk bene, en goeie vere te maak, en hom dan in 'n kou te sit?

101 Wat help dit om Bybelgeskiedenis te neem, en te leer van 'n groot God wat die Skelfsee oopgemaak het, 'n God wat plae laat afreën het, 'n God wat die gedagtes onderskei het wat in die mense se harte was, 'n God wat die siekes kon genees, en sê:

"O, maar die dae van wonderwerke is verby"? Wat help dit om ons kinders sulke dinge te leer, as ons—as ons—ons. . .? Dis 'n jammerlike ding.

102 Eenkeer was ek in Cincinnati, Ohio, en ek het vir klein Sarah geneem, van wie ek 'n paar minute gelede gepraat het, en terwyl Moeder die middagete op die piekniektafel daar gereedgekry het, het ons afgegaan om te kyk na die dieretuin, die. . .en ek het 'n geraas gehoor, en ek het soontoe gegaan, en daar was 'n groot arend, en hulle het hom net gekry en hom in hierdie hok gesit.

103 En ek het groot respek vir 'n arend. Julle het almal al my preek gehoor, *Soos Die Arend Haar Nes Opwek*. En ek het altyd gekyk na daardie arend, want God het Sy erfenis vergelyk met 'n arend, en Hyself is Jehova-Arend, want 'n arend kan hoër vlieg as enige ander voël. Wel, as 'n valk sou probeer om hom te volg, sou hy disintegreer! En, wat help dit hom dan om daarbo te kom as hy nie 'n oog het om te sien wanneer hy daar kom nie? Hy's 'n spesiaal-geboude voël. God vergelyk Sy profete met arende, gaan so hoog, hulle kan goed sien voor dit hier kom. Sien?

104 Nou, en ek het daardie arend dopgehou, daardie yslike groot kêrel, ek het hom so jammer gekry, hy—hy het daar op sy rug gelê, sy groot fluweel-oë gerol, rondgekyk. Hy het opgestaan, agtertoe gegaan na *hierdie* kant, en ek het opgelet dat sy kop bloei, ek het opgelet dat sy vlerke bloei, en hy sou opkyk *daar* in die bloute, bo-oor die hok, en hy sou terugtree en begin, en hier kom hy, en hy sou sy kop teen daardie hok stamp en daardie groot vlerke wat klap, die vere afslaan, bloed wat van sy kop afvlieg soos *daardie*, en hy sou terugval op sy kop en weer *daar* opkyk.

105 Sien, hy's 'n hemelse voël, hy is gebou vir die hemele, hy is gebou om bo te sweef, maar die prestasie van die mens het hom gevang. Daar was daardie kêrel, kon uitkyk, en kon sien waar hy behoort het, maar iets het hom opgehok.

106 Ek het gedink dit was die mees. . .Ek sou hulle elke pennie geld gegee het wat ek het om hom los te laat. Maar wat? Hy is gevang deur die toestelle van die mens, gevang. Hy kon selfs die hemele sien, en hy is gebou daarvoor, maar hy kon nie daarby uitkom nie, hy het net sy brein stukkend gestamp.

107 Ek het gedink: "Dis die hartseerste ding wat ek nog ooit gesien het." Maar toe het ek omgedraai, trane in my oë, en soontoe gestap, en vir klein Sarah op my skoot getel, en ek het gesê: "Kyk, Skat. Sien jy dit?" Toe het Iets na my toe gekom, gesê: "Dis nie die hartseerste nie, Broer." Laat ek jou sê. Wat van mans en vroue wat gebore is om seuns en dogters van God te wees, wat in hierdie Bybel kan kyk en 'n God sien wat kan verlos, en allerhande groot wonderwerke en dinge kan doen, en een of ander kerkhok, hulle dan laat inhok? En julle kan daarbuite kyk en sien daar's waar julle regtig. . .Iets in julle wat uittrek.

108 Maar die kerklike sê: "Nee, moet dit nie doen nie, dit—dis fanatisme. Moet dit nie glo nie." O, broer, moenie ingehok bly soos daardie nie. Daar's Iemand wat eendag verbygekom het en die prys betaal het, jy daar kon uitkom: Jesus Christus. Wanneer jy sien Sy werke sien aangaan, Sy manifestasie, Sy krag, glo dit, dis vir jou. Glo dit net met jou hele hart, want dis vir jou ook: "Wie ook al wil."

109 En daar was 'n goeie Man Wat eenkeer verbygekom het, en jou uitgekoop het, die prys betaal en jou uit daardie hok gehaal het. As jy wil uitkom, die deur is oop, en daar is Een, wat in die deur staan met bloeiende hande, wat jou roep, en Hy is dieselfde gister, vandag, en tot in ewigheid.

110 En toe daardie Jode, wat—wat gedink en bely het dat hulle God geken het, en toe die einste Woord van God gemanifesteer sien word het, en dit steeds die werk van die duiwel noem!

111 Dame wat gisteraand *daaragter* gesit het, het nie geweet dit was my skoondogter met wie sy gepraat het nie, sy het gesê: "Daardie kêrel is vals." Ek hoop dit gaan goed in jou in, Dame. Kom jy hier op die platvorm, staan hier, as jy lewendig afstap, dan is ek vals. Nou, kom op. As ek vals is, laat my sterf terwyl ek hier staan, in jou teenwoordigheid. [Broer Branham wag—Red.] Jy's intelligenter as wat ek gedink het jy is. In elk geval, terug na my onderwerp. Nie vals nie! Dink jy kan daardie gedagtes wegsteek? Jy kan dit nie doen as jy moes nie.

112 Kerklidmaatskap doen niks nie. Jy moenie daarop vertrou nie, jy beter vlug na Golgota.

113 Nou, Jesus het daardie geslag bestraf. Hy het hierdie dinge gedoen, Hy het gesê: "Ondersoek die Skrifte. Hulle is Dié wat van My getuig. Dis nie Ek wat dit doen nie, dit is God, die Woord in My wat Ditself manifesteer." Hy het gesê: "As Ek nie die werke van God doen nie, moet My dan nie glo nie. Maar as Ek die werke doen, al glo julle My nie as 'n Mens nie . . . "

"Hoe kan hy 'n mens en God wees?" Hulle kon nie verstaan nie.

114 Gesê: "As dit te veel van 'n verborgenheid vir julle is, glo dan net die werke wat Ek doen. Julle dit nie kan verstaan nie, glo net die werke, kyk of hulle Skriftuurlik is."

115 En Hy het nooit een ding gedoen wat nie Skriftuurlik was nie, en Hy het nooit een ding gedoen tot God Hom gewys het, in 'n visioen, wat om te doen nie, of Hy het iets verkeerd gesê in Johannes 5:19, Hy gesê het Hy doen niks tot die Vader Hom wys nie. Sien? Maar wat die Vader Hom gewys het, was volmaak in die Skrif, in lyn met die Skrif. En Hy het gesê: "Wie van julle kan My van sonde aankla?"

116 Hier nie lank gelede nie, was 'n rabbi . . . John Rhyn is genees, was heeltemal blind, hy het nie . . . hy was 'n bedelaar, wat

potlode verkoop het in Fort Wayne vir omtrent twintig jaar, heeltemal blind, en hulle het hom in die diens ingebring, hy was 'n Katoliek, en hy het op die platvorm opgekom, en hy het gesê. . . verbygekom, en daar was 'n vrou wat oor die platvorm gegaan het. Die Here het daardie vrou genees van 'n groot vergrote skildklier op haar nek, voor sy daar afgegaan het, sy het skreeuend teruggehardloop, haar nek gewys, sy het dit nie gehad nie.

John Rhyn was volgende, hy het daarna geluister. En ek het na hom gekyk, ek het gesê: "Meneer, jy is Katoliek van—van geloof."

En hy het gesê: "Dis reg."

En ek het gesê: "Hoe lank is jy al blind?"

Hy het gesê: "*Iets oor die* twintig jaar, Meneer." Gesê: "Ek het eers die beroemde 'Garland' gery in Barnum en Bailey, ek was 'n nar."

Ek het gesê: "Ek sien."

117 En ons het vir 'n paar minute daar begin praat, ek het hom dopgehou, ek het gesien die ou man was eerlik. Ek het hom met sig gesien, wat sien, Ek het gesê: "SO SPREEK DIE HERE, jy het jou sig."

Nou, kyk. Nou, moenie te vinnig spring wanneer Hy jou enigiets vertel nie, dis jy wat dit doen, wag dan en kyk wat Hy terug sê. Sien?

En die ou man, hulle het geneem. . . Hulle almal het begin huil. Hulle het hom van die platvorm afgeneem. En binne net 'n paar minute, hier was hy weer terug in die ry.

Hy het gesê. . . Ek het hom eers gevra, ek het gesê: "Glo jy dat ek Sy dienskneg is?"

Hy het gesê: "Ja, Meneer."

Ek het gesê: "Is ek 'n vreemdeling vir jou?" Hy het gesê. . . Julle weet wat ek gewoonlik doen, ek kontak dan sy gees.

Hy het gesê: "Ja, dis reg."

118 Ek het gesê: "As die Here iets aan my kan openbaar, sal jy. . . wat jy gedoen het, of moes gedoen het, of wat jy wil hê," ensovoorts. Toe het Hy weer teruggegaan, en hom vertel van al hierdie verskillende dinge, en toe daarna, het daar 'n visioen gekom, ek het hom gesien, en hy was genees, en ek het hom vertel hy was genees.

119 Hy het teruggekom in die ry, hom weer teruggelei, en so, het hulle hom uit die ry uitgesit daaronder, hy het nie. . . hy het klaar sy gebedskaartjie gebruik. So toe en het ek gevra wat die probleem is.

Hy het gesê: "Meneer, jy het vir my gesê ek is genees."

Ek het gesê: "Jy het vir my gesê dat jy my glo."

Hy het gesê: "Ek glo jou wel."

120 Ek het gesê: "Waarom bevraagteken jy my dan? Dit was nie ek wat vir jou gesê het, jy is genees nie, dit was 'SO SPREEK DIE HERE,' Dit het nie gesê: 'Ek sê so' nie, Hy was die Een wat gespreek het. Dieselfde Een wat jou onder inspirasie kan plaas, kan jou vertel wat was, en dan plaas Hy jou onder inspirasie om jou te vertel wat sal wees. Jy weet of 'wat was' reg was of nie, sal jy sekerlik die 'sal wees' kan glo."

Hy het gesê: "Ek verstaan nie."

Arme ou kêrel, grootgeword in die Katolieke kerk, hy—hy het niks verstaan van die bonatuurlike nie. En ek het vir hom gesê . . .

121 Daar was 'n Amish meisietjie op daardie tyd, julle het al die storie gehoor, wat opgespring het van die klavier af, besig was om *Die Groot Geneser Is Nou Naby* te speel, opgespring en begin skree het, haar hare het oor haar—haar liggaam geval soos *daardie*, en sy het begin skree, en die voortdurende speel van die klavier: "Die Groot Geneser is nou naby, die simpatieke Jesus," en toe terwyl sy daar gestaan het, het sy God verheerlik.

En ek het gesê: "Die ding wat jy moet doen, is om aan te hou om God te prys vir jou genesing."

122 Gesê: "Goed, Meneer. Dankie, ek's bly om dit te weet." Nou, Katoliek word geleer om te glo dat, wat hulle priester sê, die waarheid is. So hy was . . . Ek het opgetree net soos 'n priester vir hom.

123 So die volgende aand was hy in die diens, hy was ver bo agter in die tweede balkon, en hy sou, elke nou en dan, sê: "Almal bly stil. Prys God vir my genesing!" Wel, hy het bevele uitgevoer. So party van daardie plekaanwysers, wou opgaan, en hom laat stilbly, ek het gesê: "Moenie dit doen nie. Los hom uit."

En so, oral buite op straat, oral waar hy sou gaan, sou hy nou en dan stop: "Prys God vir my genesing!"

124 So hy het koerante onder op die hoek verkoop. Omtrent twee of drie weke na die kerk was . . . na die diens verby was, het hy nog steeds daaronder gestaan, hy sou skree: "Ekstra! Ekstra! Prys God vir my genesing! Ekstra! Ekstra! Prys God vir my genesing!" En die mense sou net vir hom lag, almal, hy was net 'n bespotting.

125 So daar het 'n ander nuusmannetjie gekom, en hulle het hom na die haarkapper toe geneem om hom te laat skeer. Hy wou soontoe gaan, en die seuntjie het hom oor die straat gelei. Hy het gaan lê in die stoel, en die haarkapper, een van hierdie *slimjanne*, julle weet, en so het hy sy gesig geseep, en sy skeermes natgemaak, en hy het begin om die helfte van sy gesig te skeer.

Hy het gesê: "Sê, Pa Rhyn."

Hy het gesê: "Ja, Meneer. Wat is dit, Seun?"

Gesê: "Ek het gehoor jy was na daardie holy-roller prediker toe, toe hy hierbo was."

Gesê: "Ja, ek was soontoe."

Hy het gesê: "Ek hoor jy is genees."

126 Hy het gesê: "Ja. Prys God vir my genesing!" En sy oë het oopgegaan in die haarkapperstoel. Uit daardie stoel uit het hy gegaan, af in die straat met 'n handdoek om sy nek, en die haarkapper agter hom aan. So 'n toneel soos jy nog nooit gesien het nie! En daardie man preek vandag die Evangelie. Amen. Hoekom? Hy het God op Sy Woord geneem. Ja, meneer.

127 Ek is oorkant toe geroep na Benton Harbor, Michigan. Daar's 'n rabbi, daardie skool, Joodse skool daar, ek is soontoe geroep vir 'n onderhoud vir hierdie rabbi, jong kêrel, rooi baard en donker hare. En hy . . . Ek het buite op die swaai gewag saam met Mnr. Rhyn, hy het gekom, gesê: "Wat is jou naam?"

Ek het gesê: "My naam is Branham."

"Um-hum." En hy het gesê: "Mnr. Branham, ek wil graag vir jou 'n vraag vra."

Ek het gesê: "Ja, Meneer."

128 Hy het gesê: "Hoe het jy John se oë oopgemaak?" Hy het gesê: "Ek weet John was blind, ek het baiekeer vir hom aalmoese gegee." Gesê: "Hoe het jy sy oog oopgemaak?"

Ek het gesê: "In die Naam van ons Here en Verlosser, Jesus Christus."

Sy kop gedraai en bietjie omgekyk, hy het gesê: "Hy is geen Here en Verlosser nie."

En ek het gesê: "Wel, miskien nie vir jou nie, maar Hy is vir my." En hy het gesê . . . Ek het gesê: "Hy is die Messias."

En hy het gesê: "Geen Messias nie." Gesê: "Hoe kan 'n dief Messias wees?"

Ek het gesê: "'n Dief? Wat bedoel jy, Rabbi?"

Hy het gesê: "Wel, hy was 'n dief." Ek het gesê . . . Gesê: "Julle eie Skrif het gesê hy was 'n dief."

Ek het gesê: "O, jy het iets gelees wat nie reg is nie, nie in die Bybel nie."

"Ja," het hy gesê: "ek sal dit bewys. Hy het deur die mielielande gegaan op die Sabbatdag en die mielies gesteel."

Ek het gesê: "Nee, Hy het die koppe gepluk. Sien?"

129 En hy het gesê—hy het gesê: "Wel, hy het iets geneem wat nie aan hom behoort het nie. Sou dit nie 'n dief wees as jy iets neem wat nie aan jou behoort nie?"

130 Ek het gesê: "Rabbi, wil jy vir my sê jy ken nie jou eie Levitiese wette nie? Het het nooit enige wet, God se wet, gebreek nie. Die wet sê jy kan deur 'n land gaan en eet, maar moenie enige in 'n sak sit en dit wegneem nie." Sy eie wet! Dit het hom verslaan.

Hy het gesê: "Sê my, wat het jy aan John Rhyn gedoen?"

Ek het gesê: "Ek het nooit niks gedoen nie, Jesus Christus, die Seun van God, het sy oë oopgemaak."

"Hy is geen Seun van God nie."

Ek het gesê: "Hoekom is Hy nie?"

Hy het gesê: "Julle Heidene kan nie vir God in drie stukke kap en Hom vir 'n Jood gee nie."

En ek het gesê: "Wel, ons kap Hom nie in drie stukke nie."

Hy het gesê: "Ag, jy probeer beslis."

En ek het gesê: "Rabbi, glo jy jou profete?"

Hy het gesê: "Ja."

Ek het gesê: "Jesaja 9:6 het wat gesê?"

"Vir ons is 'n Seun gebore."

Ek het gesê: "Van wie het hy gepraat?"

Gesê: "Messias."

Ek het gesê: "Wat sal Messias dan wees?"

Gesê: "Messias sal God wees."

131 Ek het gesê: "Sê my waar Jesus nie bewys het dat Hy Dit was nie?" Dit het hom gekry. Ek het hom opgelet soos hy 'n paar minute daar gestaan het. Ek het gesê: "Daar's een ding seker: Jy weet John was blind, jy weet hy sien nou. En ek sê niks wat ek kon doen nie, maar dit was Jesus Christus, die Seun van God, julle eie Messias, wat júlle weggewys het, soos julle vaders het, so het julle, Rabbi."

132 Binne 'n paar minute, het hy gesê: "As ek daardie soort goed gepreek het, sou ek . . . " Ons was . . . die skool was hierbo op die heuwel, wat afgekyk het op die meer, gesê: "Sou ek daaronder, aan die bedel wees daar in die straat."

133 Ek het gesê: "Rabbi, ek sal liewer die waarheid preek, en daaronder, op my maag lê, en rivierwater drink en sodabeskuitjies eet, as om gebraaide hoender drie maal 'n dag te kry, en my naam in goud op hierdie gebou hierbo, en weet ek was verkeerd." Dis reg. Ja, meneer.

Soos hy begin wegstap het, het yslike groot trane van sy baard afgedrup, hy het begin wegstap, en hy het gesê: "Ek sal jou een of ander tyd sien."

Ek het gesê: "Wag 'n oomblik, Rabbi."

Hy het gesê: "Ek sal jou later sien." Hy wou nie met my praat nie.

134 Dis reg. Hy het by die Woord gebly. Maak nie saak wat Hy gedoen het nie, Hy was steeds in die Woord, want Hy was die Woord. Toe het daardie mense Hom betwyfel, en vir Hom gesê Hy was Beëlsebub, die duiwel, allerhande soorte bose woorde.

135 Wel, as Hy vandag in die Kerk sou inkom, sou die ongelowige dieselfde ding sê, so julle sien waar dit vandaan kom. En daardie manne wat gesê het wat heilige manne was, heilig oopgetree het, hulle het skoon gelewe, en hulle was opreg. Dit is nie opregtheid nie: "Daar is 'n weg wat vir die mens reg lyk," sien: "maar die einde is die weë van die dood."

136 So Jesus het daar gestaan en hulle bestraf omdat hulle Hom Beëlsebub genoem het. Hy het hulle gedagtes onderskei, hulle het dit nie hardop gesê nie, Hy het hulle gedagtes onderskei, en Hy het gesê. . . hulle daarvan vertel. En toe het hulle nadergestap het na Hom, na alles wat Hy gedoen het, en hulle die korrekte teken van die Messias gewys het, en die werke dit gevolg het, presies wat dit gesê het Hy sou doen, toe het hulle nadergestap, en gesê: "Meester, ons wil 'n teken van u sien." O, goeiste!

137 Nou, neem hierdie in Christenliefde, neem hierdie van 'n hart vol liefde vir julle, maar net 'n. . . dis teregwysing. Hoe kan ons 'n gebedsry wil hê, hiernatoe hardloop, 'n ander diens, wanneer ons net hier gestaan en die Bybel gemanifesteer sien word het, en die Teenwoordigheid van Jesus Christus reg hieronder ons? Sy gesindheid teenoor een is teenoor almal. Sien? "Maar ons wil 'n teken van u sien." Daardie teken is een keer gedoen, en die hele stad Sigar het in Jesus Christus geglo, maar hulle het nooit gedoen sien word nie, hulle het die vrou se getuienis geglo, en sy was 'n prostituut, een keer, en dis duisende kere rondom die wêreld gedoen nou, kyk daarna.

138 Maar julle weet, toe Johannes gekom het om 'n Kerk vir Jesus voor te berei, was daar nie een-miljoenste van die mense wat hom ooit gehoor het nie. En toe Jesus Christus op aarde was, was daar nie een-honderd-duisendste van die mense wat Hom ooit gesien of Hom gehoor het nie (Maar Hy het na hulle toe gekom wat verordineer was tot die Lewe, en hulle het Dit ontvang.), en diegene wat Hy het, Hy het net 'n honderd-en-twintig uit hulle gekry. Sien?

139 Daar is net 'n aantal mense wat Dit gaan ontvang, en wanneer dit dit is, is dit al. Die res van hulle, jy mag water daarop gooi en allerhande soorte van alles, dit sal nooit bring—dit sal nooit die—die waarheid uitbring nie, dit sal Dit nooit glo nie. Sien? Dit sal net aanhou voortgaan, want daar's niks daarin om mee te glo nie. Soos my ou suidelike moeder altyd gesê het: "Jy kan nie bloed uit 'n raap kry nie," want daar's niks daarin nie.

140 Nou: "Ons wil 'n teken sien." Jesus het hulle bestraf. Nou, ons weet dat God, in alle eeue, begaafde teken gehad het. Daar was nog nooit 'n eeu wat God nie een of ander soort teken gehad het wat Homself iewers gemanifesteer het nie. [Leë kol op band—Red.]. . . -historici enigeen van hulle kan dit vir julle sê, dat God in al die eeue, altyd Sy teken gehad het. Hy het tekens in al die eeue gegee.

141 En toe, Jesus het na hulle verwys, en Hy het gesê: "'n Bose, of, 'n swak, en 'n owerspelige geslag soek na tekens." Nou, laat ek dit goed kry. Ek—ek wil nie nou te laat aangaan nie, ek het omtrent vier of vyf verskillende opmerkings om hier te maak, en ek sal hulle so gou as moontlik maak, sodat ons die ry aan die gang kan kry, maar ek wil seker maak julle kry dit. Kyk: "'n Swak en 'n owerspelige geslag soek na tekens."

142 Ons weet die Korinthiese kerk, Paulus moes hulle die heeltyd vertel. . . Een het 'n psalm gehad, en een het 'n taal gehad, en een het *dit* gehad, en een het *dat* gehad. Wel, as. . . Paulus het geglo in praat in tale, maar hy het dit nie vir die Efesiërs gesê nie. Hy kon hulle voorbeskikking en groot dinge leer, maar hierdie babatjies, hy moes hulle nog babakos gee, sien, hy kon nie opstaan en vir hulle hoë dinge vertel nie.

143 En die wêreld is vol Korinthiërisme vandag. Sekerlik. God is 'n goeie God, Hy sal dit doen om jou te wys. Maar. . . Hy is 'n goeie God. Soos Thomas gesê het: "Here, voor ek ooit glo dis U, sal ek my hand in U—U merke van U spykers moet sit, en in U sy."

144 Hy is 'n goeie God, gesê: "Kom hier, Thomas." Gesê: "Nou, sien en glo jy. Hoeveel groter is hulle beloning wat nooit gesien het nie, en steeds glo!" Sien, sien? Glo dit omdat die Woord so gesê het.

145 Hoeveel groter beloning sal die stad, Sigar, ontvang as Jerusalem op die Oordeelsdag, sien, omdat hulle geglo en nooit gesien het nie, net gehoor en hulle dit geglo het, omdat hulle daarna gesoek het!

146 Nou, Hy het gesê: "Maar hulle sal 'n swak en owerspelige geslag wees." Nou, soos ek gisteraand gesê het, en ons almal weet, dat elke profesie 'n veelvuldige betekenis het, veelvuldig, dit herhaal homself.

147 Het julle ooit daar oorkant in Mattheüs 3 gelees waar dit gesê het: "Uit Egipte het Ek My Seun geroep, dat dit vervul kon word. . . " toe Jesus in Egipte ingegaan het? Gaan julle verwysing daar na, en kyk of dit nie Jakob beteken nie, maar Jakob was Sy seun, en so was Jesus Sy Seun. Sien, dit het 'n. . . elke keer herhaal dit homself, soos geskiedenis. God se Woord is Ewig, Dit bly net voortgaan.

148 Nou, kyk, Hy het gepraat van 'n swak en 'n owerspelige geslag. Laat ek hierdie met oortuiging sê, Hy het gepraat van

hierdie geslag. Want as daar al ooit so ’n swak, skottelgoedwater-geslag, wat so vol owerspel was as hierdie volk, hierdie mense!

149 Kyk, ons volk lei die wêreld in egskeidings. Homoseksuele is erger as wat dit in Parys, Frankryk is. Ek het ’n artikel gelees, nou die dag, waar veertig persent van die regering wat aangestel is, gereken is as homoseksuele. Ek het onlangs oor Los Angeles gevlieg, en in ’n koerant geplaas in die staat van Los An-. . . van Kalifornië alleenlik, homoseksuele, voorverlede jaar, twintig persent toegeneem het.

150 My kantoor lê vol briewe van ma’s wat huil, hulle seuns wat ander seuns neem en na kamers toe gaan en saam met hulle lewe. Hulle het hulleself absoluut soveel misbruik, ensovoorts, totdat hulle die natuurlike ding tussen mans en vroue verdraai het.

151 “’n Swak en ’n owerspelige geslag soek na ’n teken,” hierdie geslag, wat kyk, en hulle sal dit ontvang. Wat? Die teken van Jona. Wat? Hulle sal die teken van die opstanding ontvang. “Want soos Jona drie dae en nag in die maag van die walvis was; so sal die Seun van die mens drie dae en nagte in die hart van die aarde wees,” maar Hy sal weer opstaan. En die swak en owerspelige geslag sal die teken van die opstanding ontvang. Verstaan julle dit?

152 Het altyd jammer gevoel vir Jona. Soveel mense sê dat Jona, afvallig. Ek glo nie hy was nie, ek glo as hy ’n profeet was, glo ek die Woord van God was met hom in elke. . . God verordineer die voetstappe van die regverdiges. Glo julle dit nie?

153 Nou, ons weet hy was veronderstel om na Ninevé toe te gaan, daardie groot stad, dit wat vol sonde en owerspel was, en dit het opgekom voor God, en, klomp Heidene daaronder. Maar let op, die stad was baie na aan die grootte van St. Louis, paar keer so groot soos hierdie stad hier, en hulle was net goddeloos. En hy was veronderstel om soontoe te gaan, maar hy het sy kaartjie vir Tarsis gekry, ek glo dit was God se wil. Let op, hy het uitgegaan op die see, en die storm het opgekom, en hulle het sy hande vasgemaak en hom oorboord gegooi.

154 Hier nie lank gelede nie in Louisville, Kentucky, het hulle ’n walvisskelet gehad wat lê op ’n—op ’n (O, ek reken dit was omtrent vyftien, twintig jaar gelede.), wat lê op ’n—’n groot, plat treinwa, en daardie ou kêrel wat daarbuite gestaan het, het gesê: “Nou, ek wil vir julle vertel, julle het daardie—daardie mistieke storie gehoor van Jona wat deur die walvis ingesluk is.” Hy het gesê: “Ek wil vir julle wys hoe dit onmoontlik is.” Gesê: “’n Man kan nie deur hierdie walvis se keel gaan nie.” O, hy was baie wetenskaplik, julle weet.

Hy het gesê: “Julle sien, daar kan skaars ’n bofbal deur sy keel gaan.” En hierdie walvis het, ek vergeet hoeveel ton, geweeg.

Ek het net soveel verduur as wat ek kon, so ek het gesê: “Meneer, mag ek ’n woord sê?”

Gesê: "Wat is dit, Jong Man?"

155 Ek het gesê: "Jy verstaan nie God se Woord nie. God het nooit gesê dit was 'n walvis nie, dit was 'n spesiale vis. God het 'n vis vir hom voorberei, dit kon 'n huis ingesluk het as hy wou." Dit het sy vere geknip. Sien? Hierdie was 'n spesiale vis: "God het 'n vis vir hom voorberei." Hy het 'n groot keel gehad, en hy het hierdie prediker ingesluk, en sy hande was vasgemaak, sy voete vasgemaak.

156 En, julle weet, jy jou goudvis voer, weet jy wat gebeur? Wel, hy gaan reguit na . . . Na hy deur die waters gegaan het om sy kos te soek, dan wanneer hy sy maag vol kry, gaan hy reguit af na die onderkant van die goudvisbakkie, en laat sy vinnetjies rus op die bodem, en rus. Dis wat hy doen, alle visse doen dit.

157 En hierdie groot, spesiale vis moes dieselfde ding gedoen het. Mag gewees het . . . Ek weet nie hoeveel vadems diep dit daarbuite was nie, maar hy het rondgeswem tot hy vir Jona ingesluk het, en toe moes hy reguit afgegaan het na die bodem en sy vinne reg op die bodem gaan laat rus het, daar gelê het. Hier was Jona, onder in die walvis van die maag wat omdraai in braaksel.

158 Jy praat . . . julle mense praat van simptome, hy het 'n geval daarvan gehad. Party van hulle wat voor gebid word, het gesê: "Jy weet, ek—ek . . . my hand is niks beter nie." Wat het dit daarmee te doen? Gedink jy het geglo. Sien? Sê: "Ek—ek—ek—ek—ek—ek—ek—ek het nogsteeds 'n hoofpyn." Wat het dit daarmee te doen? Soos ek nou die aand gesê het, as jy die vyf-en-twintig sent het wat die brood koop, sal die brood beslis kom, sien, jy het die koopprys.

159 En hier was Jona, as daar enige man was wat die reg gehad het om simptome te hê, het hy dit gehad. Kyk, as hy *hierdie* kant toe gekyk het, was die walvismaag, *daardie* kant toe gekyk het, walvismaag, *hierdie* kant toe was walvismaag; oral waar hy gekyk het, was walvismaag, en sy hande was vasgemaak en sy voete was vasgemaak, en hy was op die bodem van die see in die maag van 'n walvis op 'n stormagtige dag. Praat van simptome! Niemand in so 'n slegte toestand hier nie, is ek seker. En daar het hy gelê. Maar weet julle wat het hy gesê? Hy het gesê: "Dis alles valse nietighede, ek sal nie enige daarvan glo nie. Maar nog een maal sal ek kyk na U heilige tempel."

160 Hy het geweet toe Salomo daardie tempel toegewy het, het hy 'n gebed gebid, en gesê: "God, as U volk op enige plek in die moeilikheid is en na hierdie heilige tempel toe kyk, hoor dan uit die Hemel," en hy het dit geglo.

161 En God, ek weet nie wat Hy gedoen het nie, 'n suurstoftenk of iets daar onderin gesit het en hom lewendig gehou het vir drie dae en nagte nie, omdat hy gekyk het na daardie tempel wat Salomo toegewy het, en later afvallig geraak het, maar hy was

onder inspirasie toe hy gebid het, en God het daardie gebed geëer en hom lewendig gehou vir drie dae en nagte.

162 As God sy gebed sou eer met daardie soort simptome, wat behoort Hy vandag vir ons te doen? Wanneer mense oral om ons genees word, en ons nie hoef te kyk na 'n tempel wat deur mensehande gebou is nie, maar 'n Tempel van God waar Jesus sit aan die regterhand, met Sy Eie Bloed, halleluja, 'n Tempel wat nie kan vervaag nie, wat behoort ons dan te doen? Amen. Hou vas daaraan, stap aan.

163 Julle weet, daardie mense, daaronder in Ninevé, was heidene. Hulle het allerhande heidense gode aanbid, en die god van die see was 'n walvis, natuurlik. Soos die Indiane hier altyd die grysbeer aanbid het, hy was hoof van die woude, Pekowis.

164 So toe, toe hulle—toe hulle. . . Die hoofgod van die see was 'n walvis, en die beroep was vissermanne. En hier het almal, op hierdie warm sonskynoggend, was almal daar buite besig om hulle nette uit te gooi, duisende op-en-af op die oewer wat hulle nette uitgegooi het, hier het die god van die see opgekom, almal het opgestaan om te aanbid, hy het sy tong uitgelek, 'n profeet het reg uit sy mond uitgeloop.

165 God weet hoe om dinge te doen. Hulle sou beslis na hom luister, hulle god het die profeet op die oewer uitgespoeg. Sien, niks werk verkeerd nie, God laat alles reg werk. En hy het gepreek, en God het sy gebede geëer. Sekerlik. Geen wonder Hy het gepraat van Salomo se geslag, of—of, Jona se geslag nie. 'n Teken van die opstanding.

166 Dan, vinnig nou ter afsluiting. Hy het die Koningin van die Suide genoem, in die dae van Salomo. Nou, almal weet dat wanneer God 'n gawe na die aarde toe stuur, en dit word verwerp, dit chaos is vir daardie geslag. Hoeveel weet dit? Julle weet beslis. En as hulle daardie gawe ontvang, is dit 'n goue eeu vir hulle.

167 O, hoe hulle vir Salomo en sy gawe ontvang het! Almal, een van hart en eensgesind. Wel, dit het dwarsdeur die hele wêreld gegaan! Wat 'n groot tyd! Almal: "Julle moet daar oorkant in Israel sien, hulle het 'n man daar oorkant, hulle het hom hulle koning gemaak. O, die Gees van hulle God is reg in die man! Wel, hy het 'n gawe van onderskeiding! Jy het nog nooit so-iets gesien nie. Dis volmaak." Wat 'n gerug!

168 Wat 'n gerug sou dit vandag wees as hierdie afvallige nasie sou terugkom na God toe, en die Gawe, die Heilige Gees wat na hulle toe gestuur is, aanvaar! Rusland sou ophou atoommissiele, atoomwapens maak. Is die beste verskansing wat ons kon hê, is 'n goeie outydse Paulus-herlewing, en die Bybel Heilige Gees terug in hierdie nasie.

169 Dit sou elke prostituuthuis sluit, Dit sou 'n drankverslaafde so droog maak, hy sou homself vyftien minute lank moet opwen om genoeg vog te kry om te spoeg. Dit sou—Dit sou, absoluut,

Dit sou iets aan ons doen, as ons Dit dit net sou laat doen. Dis reg. Dit, elke smokkelhuis sluit, en elke ruk-en-rol partytjie sou gesluit word, en bidure sou oral wees, in plaas van al hierdie aanganery van 'n onsin wat hulle vandag doen. Ja, meneer. Dit sou wees.

170 Maar, julle sien, hulle wil nie hulle Gawe ontvang nie. Daar is 'n groot Gawe vir ons gestuur. God het Sy Seun gegee, hulle het Dit verwerp. Wat het met Israel gebeur? Sy was sedertdien in chaos. God het vir die Heidene, in die laaste dae, die Heilige Gees gestuur, en hulle weier Dit. Wat is dit? Chaos, oordeel.

171 Kom uit Sodom uit, moenie eers omkyk nie. Moenie party van hierdie moderne goed hier naboots nie, kyk na Golgota, hou aan kyk na daardie kant. Maak nie saak hoe groot die kerk, of dit 'n sendingstasietjie op die hoek is, of dit 'n arm tabernakeltjie is, of wat dit ook al is nie, en die res van hulle na hierdie yslike groot plekke toe gaan, moet geen aandag daaraan gee nie; kyk na Golgota. Ja, meneer. Bly by julle man van God wat vir julle die Woord leer, en bly reg by hom, bly reg by Christus, en gaan net aan. Let op. Toe . . .

172 Julle weet, die enigste manier waarop hulle toe 'n boodskap kon stuur, was lip-tot-oor. Nou, het hulle telefoon, televisie, al die res. Maar wanneer die karavane sou verbykom, oppad na die dele van die wêreld, sou almal dophou en hierdie groot krag sien wat Salomo gehad het. En, julle weet, dit het uiteindelik ver afgekom in die Suide; dit was die Koningin van Skeba, wie dit was.

173 En as julle wil meet hoe ver dit was, dit—dit was die eindes van die bekende wêreld toe. Jesus het gesê die eindes van die—van die wêreld, dis kosmos, wêreld, die wêreldorde, julle sien, nie die aarde nie, die wêreld, en so toe, dit was die eindes daarvan.

174 En hierdie Koninginnetjie was 'n heiden. En elke keer wat iemand in haar koninkryk ingekom het, sê: "O, jy moet vir Israel sien! Wel, hulle het 'n God daarbo, en daardie God verteenwoordig Homself in een van hulle manne! En hulle is almal eensgesind." O, goeiste! As ons Pinksters net so kan word! Sien?

175 O, niemand sou teen Salomo praat nie. "O, jy moet ons pastoor hoor. O, ek sê jou, dis die wonderlikste ding. Jy moet een of ander tyd na die diens toe te gaan. O, God het vir ons 'n groot gawe gegee!" Almal een van hart en eensgesind.

176 As die Pinksters, wat nog die res van die wêreld, as hulle net sou, almal van hulle net bymekaar sou kom en voortgaan en hulle organisasies hê, maar een wees! Ons het Iets wat werklik is, nie "*Daar* oorkant, aasvoëlnes, hulle het dit nie," en "kraaines *hier* oorkant, hulle het dit nie." Maar hulle is my broers. "Kom, bespreek dit," kry julle klein verskilletjies en besleg dit, en kry wedersydse begrip, en gaan aan, soos hierdie manne het vir hierdie diens. Sien? As dit hier gedoen kan word, kan dit vir die

hele ding oral gedoen word. Dis Satan wat daardie ding probeer bestry. Dis al. Dan kom ons bymekaar en kan regtig êrens kom vir God.

177 Nou, so, julle weet, geloof kom deur wat? Deur die gehoor. Daardie Koninginnetjie, daar's iets wat sy verordineer was tot die Lewe; natuurlik: "Almal wat Hy vantevore geken het, het Hy geroep. Niemand kan kom . . . Almal wat die Vader My gegee het, sal kom."

178 So dit moes gewees het dat sy moes, verordineer was tot die Lewe. En die eerste keer wat daardie Woord oorgeflits het, het Iets haar getref, "Ek wil graag soontoe gaan. Ek sal dit graag wil sien." Goed.

Volgende karavaan wat verbygekom het, wat van daar aangedoen het, kan ek haar sien uitgaan, en: "U—u Hoogheid, Koningin!"

"Ja. Van watter kant af het julle gekom?"

"Ons het van die noorde af gekom."

"Het julle deur Palestina gegaan?"

"Ja."

179 "Mag ek jou alleen in my kasteel sien? Sê, is dit waar van Israel daarbo, dat 'n bonatuurlike God, hulle God, hulle een God, Homself verteenwoordig in een van hulle mans?"

"Dis die waarheid, sal ek—ek jou sê. Ek het daarvan gehoor toe ek my kamele deurgeneem het, ek—ek het oorgestaan vir 'n paar dae en dopgehou, en dis die waarheid."

"O, dankie, Meneer! Dankie. Jy kan maar gaan." Uitgegaan.

180 Haar hart het begin brand. Daar's iets daaromtrent wanneer jy van God hoor! 'n Man is altyd . . . Hy weet hy kom van iewers uit die duisternis, en hy weet hy moet ook soontoe teruggaan. Hy weet hy het op 'n geheimsinnge manier in die wêreld gekom, hy gaan op dieselfde manier uit. Hy probeer altyd verby die gordyn kyk.

181 Let op. Toe, o, goeiste, het sy eendag besluit sy gaan self kyk. Dis die manier. Moenie by die huis sit, kritiseer nie, gaan vind uit. So sy—sy maak gereed. Nou, julle onthou, daardie meisietjie het 'n paar probleme gehad. Nou, ek het julle susters vermaan, nou gaan ek julle van 'n regte vrou vertel, sien. Let op, hierdie vroutjie het 'n paar probleme gehad. Nou, die eerste ding, as 'n heiden, moes sy die heilige vader van haar kerk gaan sien, sien, waar sy toestemming sou kry; sy's Koningin, onthou.

182 So ek kan haar na die heilige priester toe sien gaan, en sy het gesê: "O, mees Eerwaarde Heilige Vader, ek het gehoor dat hulle, bo in Israel, 'n herlewing daarbo het, en tekens en wonders plaasvind van 'n bonatuurlike God wat 'n man gesalf het met Sy Gees, en hy praat soos God."

183 Ek kan die heilige vader sien sê: "Nou, kyk, my kind, jy is 'n Koningin, jy het aansien, jy behoort aan hierdie groot kerk, jy wil nooit. . . jy wil nie enige hê nie. . . Dis holy-roller," of, o, wel, jy weet. "Dis 'n. . . Jy wil nie in daardie soort groep beland nie. Daar's niks daaraan nie. Hulle het. . . Jy hoor die heeltyd daardie goed. Ons het altyd gehoor van 'Skelfseë oopmaak' en dinge. Daar's niks daaraan nie. As enigiets sou aangegaan het, sou dit hier in ons denominasie aangegaan het, sou dit net hier wees waar ons dit sou kry, hier is waar dit sou wees. Sien jy die groot, heilige Dagon daar?"

184 "Ja, ek het hom gesien. Ek het al na hom gekyk, my ouma het na hom gekyk, my oumagrootjie het na hom gekyk, en my oor-oor-oumagrootjie het na hom gekyk, hy het nog nooit beweeg nie. Hulle sê vir my dat hierdie God Homself werklik maak in die man."

185 Weet julle wat—weet julle wat afgodediens is? Die aanbidder lê homself neer voor die afgod, en met denkbeeldige god met denkbeeldige verstand, verbeel hy hom die god praat terug met hom. Hoe teenoorgesteld van Christelikheid! Hy neem 'n lewendige man, en stort Homself uit in die man, en maak hom die afgod. Amen. Halleluja! Dis wat Hy gedoen het op die dag van Pinkster.

186 Dink julle ek's mal om "Halleluja" te skree? Dit beteken: "Prys ons God." So, maar let op. Ek nie nou opgewonde nie, ek weet net presies waar ek staan, sien, ek voel net goed.

187 Let op. Nou wanneer ons vind. . . En hierdie. . . Hy het gesê: "Nou, kyk, Dogter, as jy daar gaan rondspeel, sulke fanatisme soos daardie, sal ek net vir jou jou kerkpapier moet gee."

188 Ek kan my voorstel, hoe sy 'n tydjie daar staan, en sê: "Wel. . . " Jy weet, as God met jou hart gepraat het, is daar niks wat jou gaan stop nie, want geloof kom deur die gehoor. Jy kry geloof beet, en daar's niks wat jou gaan stop nie, dis al, jy gaan in elk geval. So geloof kom deur die gehoor, en sy het daarvan gehoor, en sy, haar hart het in haar gebrand om dit te sien, sy wou sien of dit eg was of nie.

Ek kan my voorstel hoe sy sê, gesê het: "Jy kan maar net sowel vir my my papiere gee."

189 "Jy is 'n Koningin! Jy sal jou waardigheid verloor. Jy woon in 'n beter buurt as daardie mense." "Jy ry 'n beter kar, jy weet," en al hierdie soort goed, jy weet. En so, sy het nou baie gehad om haar te konfronteer.

190 So sy gaan huis toe, en sy dink: "Nou, ek weet nie. Ek het 'n paar van die Boekrolle gelees wat daardie mans vir my gegee het, en dit het gelyk na as dit God was, as dit God is, dan as Hy Homself verteenwoordig, op die manier wat Hy Sy Woorde *Hier* skryf, in daardie man, wel dan, moet dit tog sekerlik God wees."

191 En nou, sal ek julle vertel wat sy gedoen het. Sy het uitgegaan en 'n hele klomp juweliersware gekry, 'n hele klomp goud, en 'n hele klomp wierook, en ryk geskenke, en sy het dit gesê: "Ek gaan dit saam met my neem, en as dit die waarheid is, gaan ek dit ondersteun; as dit nie die waarheid is nie, kan ek my geld reguit terugbring."

192 Sy kon 'n klomp van ons Pinkstermense bietjie wysheid leer. Julle eie kerk laat agteruitgaan en ondersteun iets op die radio, wat vir julle sou lag, julle sal bespot, die einste ding wat julle glo. En tog, gaan julle . . . Nie nodig om versigtig te wees daaroor nie, julle weet dis die waarheid. Ondersteun julle eie kerk. Party van hierdie goed hierbuite wat julle bespot, en julle holy-roller noem, die einste geloof ontken, en—en sulke goed, en julle ondersteun dit! Ek sou nie die goed in my huis hê nie. Dis reg.

193 Ek's Pinkster, en ek glo in die Heilige Gees van bo-op my kop tot onder my voete, en regdeur my, hart, siel, en liggaam. Ek glo in God, ek glo die Woord, ek glo dis die waarheid, en ek wil dit nie ondersteun nie. So sy kon ons iets leer.

194 Nou, sy het haar kamele opgepak. Nou, sy het nooit gedink . . . Onthou, om met al daardie skatte, deur daardie woestyn te gaan! En luister, dis geen kort reis nie. Weet julle hoe lank dit per kameel geneem het? Negentig dae. Nou, sy het nie 'n lugversorgde Cadillac gehad om . . . Sy moes deur die Sahara gaan, so sy het haar negentig dae op kameel geneem.

195 Geen wonder sy sal hierdie geslag veroordeel nie, party wil nie eens oor die straat kom nie, sal nie om die hoek ry met 'n lugversorgde Cadillac nie. Dis reg. Sien? Nee, hulle sal dit nie doen nie, maar sy het 'n negentig dae reis onderneem, en behalwe dit, was die seuns van Ismael in die woestyn in daardie dag, rowers, met al daardie skatte.

196 Maar *op een of ander manier*, wanneer jy vasbeslote is om Jesus te sien, gaan daar niks wees wat in jou pad staan nie, jy gaan in elk geval voort; jy let nie gevaar op nie. Sê: "Jou man sal van jou huis af wegloop." "Jou vrou sal jou nie meer ontvang nie." "Pappa, mamma jaag jou weg." "Hulle sal jou uit die kerk uitgooi." Jy let nie daardie dinge op nie, jy probeer by Hom uitkom, jy probeer net Daar kom so vinnig as wat jy kan, want iets in jou hart, brand.

197 Nou, sy het oor die woestyn begin gaan, en toe sy het, moes miskien snags reis. Sy het haar paar diensmeisies by haar gehad en haar hofdienaars. Wel, watter maklike prooi sou dit nie vir Ismael se kinders wees nie! Maak net daardie klomp hofdienaartjies dood en vat al daardie goud en goed, daardie kamele was gelaai daarmee, sou maklik gewees het. Maar, julle sien, God maak altyd vir jou 'n weg as jy by Hom wil uitkom. El weet nie hoe Hy dit doen nie, maar Hy sal dit doen. Wanneer daar geen weg is nie, dan is Hy die Weg. Hy maak 'n weg daarvoor.

198 Nou, oor die woestyn het sy gegaan. Sy het gearriveer. Nou, sy het nie gekom soos baie mense, soos jy hulle oplet, ek het hulle net hier in die diens opgelet, jy staan op, neem 'n teks, en jy sê omtrent twee of drie woorde dat die mense sê: "Wel, ek weet nie daarvan nie. Ek kan dit net nie verstaan nie." Weet julle wat? Hulle sal opstaan en uitgaan, hulle sal nie na jou luister nie. Dan neem jy weer, hulle lyk net nie asof hulle hulle enigsins Daaraan wil—wil steur nie. En as—en as jy net 'n klein bietjie lank bly, miskien, sê jy's net 'n halfuur laat of *so-iets* soos daardie, oo, goeiste! Hmm! Hulle kan dit net nie verduur nie.

199 Toe Paulus dieselfde Evangelie heelnag lank gepreek het, het 'n seun by die venster uitgeval en homself doodgeval. Hulle het gedink hulle sou een na ons toe moes bring gisteraand, van 'n klein babatjie, maar die Here het daarvoor onderneem.

200 Maar let op, let op wat gebeur het. Toe het sy gekom, en sy het genoeg geneem . . . Sy het haar kamele en goed afgelaai in die paleiswerf, en sy het gekom om te bly, en om die Boekrolle te bestudeer tot sy heeltemal oortuig was.

201 O, wat 'n goeie vrou! Ek waardeer daardie dametjie, sy sou bly tot sy oortuig was. Sy het al die Boekrolle van Jesaja die profeet, en al die verskillendes gelees, en wat die verskillendes geskryf het, en al die Boeke van Moses, en hoe hulle oor die Skelfsee gegaan het, sy wou sien wat daardie God was.

202 So sy het gekom, en sy het haar bediendes en dinge geneem, en haar tent opgeslaan, en die volgende oggend, gaan sy in die kerk in. En ek stel my voor daar was 'n groot skare daar die oggend, en hulle het al die musiek van God gespeel, en die basuine het geblaas, ensovoorts, en, goeiste, almal van hulle, die eerste ding, het stilgebly, en na 'n tydjie, het Pastoor Salomo uitgestap gekom, uitgestap op die platvorm, 'n gewone man.

203 Ek weet nie waaroor hy daardie oggend gepraat het nie, maar wat dit ook al was, dit het die Koninginnetjie getref, sy het die wysheid begin oplet. Sy mag gewag het tot sy 'n gebedskaartjie gekry het, so in elk geval het sy—sy daar bly wag. Naderhand, was dit haar tyd om voor hom te kom, en die Bybel sê toe sy voor Salomo verskyn het, was daar niks verberg van Salomo nie, hy het haar al haar geheime vertel. Halleluja!

204 Dit was 'n gawe van onderskeiding. "En, kyk, meer as Salomo is hier." Ja. Hy het vir haar vertel . . . Die Bybel het gesê daar was niks verberg van Salomo nie, hy het net daar gestaan, en haar geneem, miskien daardie enigste een, en dit net geopenbaar, en vir haar vertel wat sy gedoen het, en wat alles was, dit geopenbaar.

205 Sien julle nie? Dit is dieselfde God. Hy is dieselfde gister, vandag, en tot in ewigheid. En daar het die Volheid van die Godheid liggaamlik gestaan, en die duiwel uitgewys. Geen wonder Hy het hulle bestraf nie.

206 Kyk nou na daardie Koninginnetjie. Ek sluit af. Die eerste keer wat sy ooit iets egs gesien het. Sy het na die gehoor toe gedraai, eers, sy het gedraai na die mans wat by hom was, en sy het gesê: "Geseënd is julle wat die heeltyd by hierdie gawe is. Geseënd is julle wat hierdie daagliks kan sien, julle oë is geseënd." Dink aan 'n heiden! "Julle oë is geseënd, julle wat kan staan en hierdie sien," julle Pinksters: "geseënd is julle oë, dat julle dit die heeltyd kan sien."

207 Sy wou selfs van die grond terug afneem na haar land toe. Wat? Sy het vir haar eerste keer iets egs gesien. Sy het soveel afgod, en teologie, en soveel voorgee gesien, maar geen regte beweging van God nie, en toe sy regtig vir God sien beweeg het, het sy dit aangegryp. "En die Koningin van die Suide sal opstaan in die Oordeel saam met hierdie geslag, en dit veroordeel, want sy het gekom vanaf die uiteindes van die aarde om die wysheid van Salomo te hoor; en, kyk, meer as Salomo is hier." Die outjie het dit net vir haar eerste keer gesien.

208 Ter afsluiting, mag ek hierdie stellinkie maak, ek mag julle dalk al voorheen daarvan vertel het. Ek jag, dis my stokperdjie, om teikens te skiet, te jag, vis te vang. My ou moeder, wat pas oorlede is, was 'n baster, so, en my bekering het dit nooit uit my uitgehaal nie, ek is steeds lief vir die buitelewe, ek sien vir God.

209 Ek het altyd bo in die noordelike woude gejag. Daar's 'n kêrel daarbo met die naam van Bert Call, een van die beste jagters saam met wie ek ooit gejag het. Jy hoef nie bekommerd te wees dat hy sou verdwaal nie, hy het geweet hoe om weer by die huis te kom. En hy was 'n goeie jagter, maar hy was die wreedste man wat ek ooit gesien het. Ek het nog nooit 'n man gesien, hy het oë soos 'n akkedis gehad, en ek—ek het nog nooit 'n—'n wreder man in my lewe gesien nie. O, hy was baie wreed. En hy het altyd klein bokkies geskiet net, julle weet wat klein bokkies is, klein baba takbokkies, hy het hulle altyd geskiet net om my te laat sleg voel. Ek haat dit altyd om kleintjies dood te maak. En—en hy—en hy sou hulle skiet net . . .

210 Nou—nou, as die wet sê jy kan 'n klein bokkie skiet, onthou, is dit in die haak, ek was 'n wildbewaarder gewees vir jare, en so, as die wet sê jy kan 'n klein bokkie skiet, is dit in die haak. Dis nie die—die grootte, geslag, of wat die dier ook al is nie, dis of hulle jou toelaat om dit te skiet of nie. Abraham het 'n kalf doodgemaak en dit vir God gegee om te eet, so dis niks oor die *klein* deel daarvan nie.

211 Maar net om wreed te wees, dis moord volgens my, dis reg; doodmaak net vir die genot van doodmaak, dis nie reg nie. Jy moet nooit neem behalwe wat die wet sê nie, en neem dit ordentlik en soos 'n man. Alles wat jy doen, doen dit reg, dis reg, want julle is "geskrewe briewe, gelees deur alle mense,"

die manier wat jy jouself gedra, en die dinge wat julle doen as Christene.

212 Maar Bert sou dit doen net om wreed te wees, hy was 'n wrede kêrel. Elke keer wat ek soontoe sou gaan wat hy—hy 'n klein bokkie sou sien, sou hy hom platskiet, net om my te laat . . . hom miskien nie eers optel nie, net om wreed te wees.

213 Een jaar, het ek 'n bietjie laat daar opgegaan, ek het laat afgekry by die werk, en ons het 'n slegte seisoen gehad. En jagseisoen was vir twee of drie weke al aan die gang, en dit was New Hampshire, dit was—dit was net daar oorkant op die Presidensiële Jagveld, en dit was 'n—dit was 'n baie goeie jagveld vir wit-stert takbokke. Ek dink julle het die muil hier, en hy is stadig en lomp teenoor een van hulle.

214 Jy praat van Houdini as 'n ontsnapkunstenaar, jy moet 'n wit-stert sien wanneer hy bang is, hy kan net verdwyn. So jy moet regtig sportief en 'n skut wees. Moet hom nie wond nie, maak hom dood, en, as jy gaan, as jy dit nie gaan doen nie, los hom uit. So dit verg regtig 'n goeie, uitgeslape jagter om hierdie takbok te kry. So ek hou daarvan om dit te doen.

So toe, wanneer ons gaan jag sou . . . Ons het gaan jag, hy het gesê: "Billy, jy's net omtrent twee weke laat." Gesê: "Ons het net omtrent 'n week."

Ek het gesê: "Ja, maar Bert, sekerlik kan ons iewers een kry."

"Was baie geskiet."

215 En dit het begin sneeu daardie nag, omtrent ses of agt duim, oor goeie spoorsnygrond. En ons het altyd 'n warmfles vol warm sjokolade gedra, waar, as ons omgedraai sou word in die woude en heelnag moes bly, wel, dit ons nie sou pla nie, julle sien, en 'n vuur opbou.

So toe, het Bert gesê: "Ek het iets vir jou Billy."

Ek het gesê: "Wat is dit?"

Gesê: "Ek sal jou wys." Sy hand uitgesteek en 'n fluitjie gekry, en hy het dit geblaas, en dit het geklink soos 'n klein baba takbokkie wat sy mamma roep, julle weet, die—die klein takbokkie, julle weet hoe hulle daardie snaakse geluidjie maak.

Ek het gesê: "Bert, jy—jy sou nie dit doen nie."

Hy het gesê: "Ag, dis hoe dit is met julle predikers, julle is lafhartig." Gesê: "Jy sal nooit 'n jagter wees nie," gesê: "jy's te lafhartig."

Ek het gesê: "Bert, daar is iets soos lafhartig wees, en so-iets soos mal wees." Sien? En ek het gesê: "Jy—jy—jy is mal om so-iets te doen. Moet dit nie doen nie," het ek gesê: "dis wreed."

Hy het gesê: "Ag, kom by, Prediker. Komaan, laat ons gaan."

216 En ek het my geweer gekry, ons het, o, amper tot die middag geloop, nie 'n spoor gesien nie. En dit was ook maanlig, julle

weet, en hulle sal in die nag vreet, en hulle sal onder 'n bos ingaan en alles. Hulle sal wegkruip gedurende die dag, en hulle sal hulleself amper laat doodgaan van die honger, omdat daar op hulle geskiet word. En so, het ons nie eers 'n spoor gesien nie, dit was al amper middag.

217 En so, het Bert gaan sit, sneeuwalletjie waar die winde dit reg langs 'n paar bosse ingewaai het, waar daar 'n opening van omtrent twee maal die grootte van hierdie gebou was. En so het Bert daar gaan sit, en hy—hy het sy hand weer ingesteek, soos *hierdie*, ek het gedink hy gaan sy warmfles kry en 'n slukkie warm sjokolade drink. Ons sou ons toebroodjie eet en dan skei, hy sou eenkant oor Jefferson Keep of iewers heen gaan, en ek sou weer afkom langs Washington, gewoonlik 'n ent in daardie rigting, en ons kon teen nege of tienuur by die basiskamp ontmoet. As ons enige takbokke gekry het, sou ons dit ophang, volgende dag, sou ons 'n perd kry of iets, en dit gaan haal.

218 So toe, het ek gedink hy wil net daar skei, want ons het nogal hoog opgegaan; daar's geen, nie veel bo die woudlyn daarbo nie. So hy het gaan sit, hy het sy hand agtertoe uitgesteek soos *hierdie*, en hy het daardie fluitjie uitgehaal. En ek het gesê: "O, Bert, moet dit nie doen nie." Daardie akkedis-oë sien opkyk na my, en net gegrynslag soos 'n, ek weet nie wat nie. Hy het daardie fluitjie in sy mond gesit en dit geblaas, en dit het net soos 'n klein bokkie geklink, julle weet, hoe hy soort van roep na sy mamma. En toe hy dit gedoen het, het daar net oorkant die opening, 'n yslike groot ooi opgestaan, 'n ooi is die ma-takbok, julle sien, opgestaan. Ek kon daardie groot, bruin oë sien rondkyk, daardie yslike groot gespitste ore.

219 Wat was dit? Sy was 'n moeder, die baba het geroep, hy was in die moeilikheid. Sy het opgestaan, daglig of nie daglig nie, gevaar of geen gevaar nie, sy was 'n moeder; sy was 'n gebore moeder. Daar's iets in haar, soos, selfs 'n dogtertjie wat met 'n pop speel, wat is dit? Sy is gebore om 'n moeder te wees. Sien? Dis in haar, dis deur geboorte. Sy was nie 'n skynheilige nie, sy het nie iets voorgegee nie, sy was 'n moeder.

En Bert het *so* na my gekyk, en daardie akkedis-oë het weer opgekyk na my.

Ek het gesê: "Moenie, Bert. Moenie, Bert."

220 Hy het *so* gebuk, en hy het dit baie saggies geblaas, daardie ma-takbok het reg uitgestap in daardie opening. Nou, dis baie ongewoon. Daardie tyd van die dag, en 'n wit-stert takbok, beslis baie skietery aangegaan, hulle sal dit nie doen nie. Ek het nog nooit in my lewe so-iets gesien nie. Sy het daar, reguit in die oopte, uitgestap. Ek het hom gesien . . . Ons het nooit 'n koeël in die loop tot ons gereed is om te skiet nie. So ek het gesien hy neem hierdie .06 en sit daardie honderd-en-tagtig grein bolpunt daarin. Hy was 'n dodelike skut. Ek het hom sien *mik* soos

daardie, en daardie akkedis-oë wat deur daardie teleskoop kyk, daardie kruishaar het regoor haar hart gekom.

221 Toe die—toe die slot toegegaan het, het die takbok die slot gehoor, en sy het gedraai, daardie groot ore *so* gespits. En ek het agter 'n bos gestaan. En sy het net daar gekyk, wel, sy het die jagter gesien, maar sy was 'n moeder, haar baba was in die moeilikheid, dood of geen dood nie, sy wou haar baba kry. En sy . . .

222 Ek het daardie geweer sien stil word, die stil senuwees van daardie kêrel, ek het gedink: "O, Bert, hoe kan jy dit doen? Een minuut van nou af sal jy daardie getroue moederhart regdeur haar anderkant uitskiet." Sien? So na aan haar, hy was nie verder as dertig treë nie. Ek het gedink: "O, goeiste! Hy sal—hy sal haar hart reg uit haar uitskiet op daardie afstand, daardie groot koeël soos *daardie* en daardie . . . " Ek het gedink: "Hoe kan jy daardie moeder doodmaak wat na haar babatjie soek, en die rol van 'n skynheilige speel om haar hier in die oopte te kry soos daardie? En daar wys sy dat sy 'n egte moeder is. Sterf of nie, haar kind is in die moeilikheid!"

223 Ek kon nie daarna kyk nie, ek het my kop *so* gedraai, ek het gesê: "Hemelse Vader, moenie dat hy dit doen nie. Moenie dat hy dit doen nie, Vader. O, hoe kan hy dit doen? Hoe kan hy so wreed wees om daardie takbok so dood te maak? Hoe kan hy dit doen? En daardie arme moeder daar, wat daardie getrouheid en liefde vir haar babatjie wys, en dan gaan hy haar doodmaak soos daardie. Hoekom? Moenie dat hy dit doen nie, Here." Ek het net in my hart gebid. En ek, het gewag het om daardie geweer enige tyd te hoor vuur, en ek het gedink: "Sodra dit vuur, is dit alles verby."

224 Ek het twee of drie voet van hom af gestaan. Hy was gekniel teen 'n sneeuwal, 'n wal soos *hierdie*, en reg bo-oor een of ander bosse; daar was 'n opening net daar. En ek . . .

225 Nou, die laaste keer wat ek hom gesien het, het hy daardie geweer *so* vasgehou. O, goeiste! Stilte, ek het nooit die geweer hoor vuur nie, ek het gedink: "Wat's fout?" Ek het my rug *so* gedraai gehad, ek was . . . ek kon nie daarna kyk nie. Ek het omgedraai en gekyk, en die geweerloop het *so* gegaan, gebewe. Hy het omgekyk, die trane het teen sy wange afgeloop, hy het die geweer gevat en dit op die sneeuwal neergegooi, my *so* aan die broekspyp gegryp, en gesê: "Billy, ek het genoeg daarvan gehad. Lei my na daardie Jesus waarvan jy praat."

226 Daar, op daardie sneeuwal, het ek daar langsaan gekniel, en hom aan die hand geneem. Hy is nou 'n diaken in 'n kerk. Wat was dit? Hy het iets egs gesien, iets wat nie voorgegee was nie, 'n ware moeder se liefde vir haar babatjie. Hy het iets gesien wat nie voorgegee was nie, ook nie 'n skynheilige nie, iets wat in haar gebore was.

227 Broer, suster, dis waarvoor die wêreld vandag honger is, die hongeres van hart, is om iets egs te sien, 'n regte God, nie een of ander bedrog wat voorgegee word deur een of ander soort verstandsteologie nie, maar 'n regte, egte God, en 'n regte, egte mense om Hom te verteenwoordig. Dis waarom Jesus gesê het: "Die Koningin van die suide sal opstaan in die Oordeel saam met hierdie geslag, en dit veroordeel, want sy het gekom van die uiteindes van die aarde af om die wysheid van Salomo te hoor; en, kyk, meer as Salomo is hier."

228 Kom ons buig ons hoofde vir 'n oomblik. Voor ons die gebedsry roep, wil ek 'n vraag vra. Wees nou eerlik met my . . . Ons sluit nou af, miskien, party vir ons laaste keer om mekaar te sien, party van julle.

229 Net—net 'n stil gebedjie in jou eie hart. Hoeveel hierbinne wil graag die Christen wees soos wat daardie takbok 'n moeder was? Wil julle nie? Dis reg. Die balkon? Wil graag die Christen wees soos wat daardie takbok 'n moeder was, dat jy jou liefde sou wys vir God so getrou soos daardie takbok? Hoekom? Sy was 'n gebore moeder, sy was 'n moeder. Wil jy 'n regte Christen soos daardie wees? "Lewe of sterwe, maak nie saak wat gebeur nie, ek wil 'n Christen wees, 'n regte een." Iemand op die balkon? Net twee of drie hande, waar daar 'n honderd op die grondvloer is. God seën julle. Dis goed. Ek—ek weet God is daarbo net, dieselfde. Dink julle, julle is te ver weg vir God? Nee, Hy is oral.

Kom ons bid nou. Is elke hand wat opgegaan het . . . ? Onthou, Hy het jou hand gesien, jy kan nie 'n beweging maak sonder dat Hy dit sien nie.

230 Ons Hemelse Vader, ons kom nou by die afsluiting. 'n Paar oomblikke, sal die gebedsry begin, die mense, sal kom om voor gebid te word, en ons dink dat "Kyk, meer as Salomo is hier." Ons het omtrent vyf-en-twintighonderd jaar van skryf van die Skrif van God gehad. Hoeveel Skrifte nog . . . Hoeveel groter is Dit vandag, by die Lewe van Jesus Christus! Hoe Hy gesê het dat Hy vir die goddelose en owerspelige geslag die teken van die opstanding sou gee!

231 O, Vader, ons sien Iets egs, ons sien vir Jesus. Ons sien Hom in Sy Kerk, ons sien Hom besig om rond te beweeg, besig om die werke te doen wat Hy gedoen het toe Hy hier op aarde was. Dit tref ons hart, Here. Vorm ons, ons kom nou af na die Pottebakker se huis toe, breek ons stukkend, Here, en vorm ons, en maak ons regte Christene. Gee ons die nuwe geboorte, die . . . gee ons die Gees van God in ons, soos die gees van moederskap in daardie takbok was. Skenk dit, Here.

232 Elkeen wat hulle hande opgesteek het, ons bid vir hulle, Vader, dat U hulle versoek sal toestaan. As ek nooit hulle hande op hierdie aarde kan skud nie, mag ek dit doen in 'n beter Land. Skenk dit, Here.

233 As gevolg van daardie vertoning, neem ek aan, leef die ma-takbok nog tot hierdie dag. Ek bid, Hemelse Vader, dat U hulle 'n lang lewe sal gee en groot diens vir U. Vergewe hulle sondes. Daar mag sommige hier gewees het wat nie hulle hande opgesteek het nie, werk met hulle, Here, laat hulle weet wat hulle mis deur nie U Seun, Jesus Christus, ons Verlosser, te ken nie. Hy is hier vandag, ek bid, Vader, dat U Hom so sal manifesteer, dat die mense sal sien dat Hy steeds lewe, meer as Salomo. Ons vra dit in Jesus' Naam, en tot Sy eer. Amen.

Gaan net daardie lied saam sing, voor ons die gebedsry begin.

> Net op U verdienste te vertrou,
> Sou ek U aangesig soek; (Sou julle graag Sy gesig wil sien? Kyk.)
> Genees my gewonde, gebroke gees,
> O, red my deur U genade.

> Heiland, (O, bring hom net reguit hiernatoe. O, ons sal hulle daaronder kry.)
> . . . my nederige uitroep;
> Wyl U ander nou ook uitroep,
> O, gaan my nie verby.

Nou, vir nog 'n rukkie, met ons hoofde gebuig, en ons hande op, sing dit nou baie saggies saam met my.

> Heiland . . .

Julle wat behoeftig is, los alles.

> Hoor . . . nederige uitroep;
> Wyl U op ander . . .

Genees, hierdie sakdoeke, Here, die mense waarnatoe hulle gaan in Jesus' Naam.

> Gaan my nie verby.

234 Ewiglewend, altyd teenwoordig, gereed om te help, te genees . . . Nou, ek glo daar's omtrent tweehonderd gebedskaartjies uitgegee. Nou, wil ek vir julle iets vra. Die diens sluit nou af, en julle mense wat vir Christus aanvaar, doen hierdie, doen hierdie, die egte ding. Ek glo julle het dit bedoel. Gaan na een van hierdie pastore toe, sê vir hulle julle wil gedoop word, en bly daar, hulle sal julle instruksies gee hoe om julle verder te neem, van daar af. Doen dit, sal julle?

235 Moet dit nie net laat vaar wanneer die herlewing verby is nie, gaan voort, wees 'n regte Christen, gebore, laat die Gees van God in julle inkom. Julle sal 'n Christen wees soos die ma-takbok 'n takbok, 'n moeder, was. Nou, julle sal dit doen, sal julle nie? Ek gaan in julle glo, ek gaan glo ek gaan julle weer sien aan die ander Kant, as ek julle nooit weer hier sien nie.

236 Nou, ons besef dat, om een vir een te neem onder daardie onderskeiding vanmiddag, sou ek omtrent 'n halfdosyn kry, en ek sou omval. Ons weet dit. Hoeveel verstaan dit? Sekerlik. Sien, jy kan dit nie doen nie. Maar glo julle, na al hierdie aande verby is, elke aand, glo julle dat dit God is? Dan sal ek . . . Dankie.

237 Nou, sodat Sy Teenwoordigheid met my sal wees, gaan ek Hom nou vra, dat, as Hy sal doen, hier in die diens, wat Hy gedoen het toe Hy op aarde was. Nou, as ek afgekyk en, miskien, hierdie jong vrou gesien het wat *hier* sit, en ek sou sê: "Sy's kreupel," kan enigiemand dit sien. Sien? Maar wat van iemand daarbuite wat sterk en gesond lyk?

238 Nou, laat ek hierdie nog een keer sê. As Jesus Christus, ons Here, vandag hier gestaan het, net waar ek staan, met hierdie pak klere aan wat Hy vir my gegee het, kan Hy jou nie genees nie. Hoeveel weet dit? Hy het dit alreeds gedoen, "Ter wille van ons oortredinge *is* Hy deurboor; deur Sy wonde *het* daar vir ons genesing gekom."

239 Nou, toe Hy gesterf het, het Hy 'n versoening gemaak vir genesing, ons almal weet dit. As die ou versoening genesing gehad het, *hierdie* was 'n beter een. Hy het gesê: "In die ou versoening," (Hoeveel beter?), Hy het gesê: "'Jy mag nie doodslaan nie,'" hy moes doodmaak, die daad: "Maar: 'Wie ook al kwaad is vir sy broer sonder 'n rede, het alreeds doodgeslaan.'" Die ou verbond het gesê: 'Jy sal nie egbreek pleeg nie.' Hierdie een het gesê: 'Wie ook al na 'n vrou kyk om haar te begeer, het alreeds owerspel met haar gepleeg in sy hart.'" Sien? Dis 'n groter. So was genesing ook opgelig van die oue na die nuwe.

240 Nou, let nou goed op. Wat sou Hy dan doen as Hy hier gestaan het? Die enigste ding wat Hy kon doen, sou wees om te bewys dat Hy Jesus is. Is dit reg? Nou, Wat as iemand hier sou opkom met littekens aan hulle hande, en—en—en spykermerke *hierbo*, wat dit ook al was, dorings, en . . .? Dit kon enige skynheilige wees. Dis reg.

241 Maar hoe jy weet, Hy het gesê: "Aan hulle vrugte sal julle hulle ken." Mense praat in tale, sê hulle het die Heilige Gees, gaan dan uit en lieg en steel en bedrieg, hulle het nie die Heilige Gees nie. Ek het toordokters sien praat in tale, 'n potlood neersit, en dan hardloop dit op-en-af teen die stoofpyp, en daardie *Skeer En 'n Haarsny, Twee Sent* speel, weer afkom en in 'n onbekende taal skryf, en 'n towenaar wat daar staan en dit uitlê, en vir hulle sê wat hulle gesê het. Nou, julle . . . Hulle menslike sien drink . . . bloed uit 'n mens se skedel sien drink, en die duiwel aanroep tot die krag jou sou platslaan, en praat in tale. Nee, nee, hy kan enigiets naboots, maar die lewe is wat tel.

242 Nou, neem die lewe wat in 'n wynstok is, of, in 'n perskeboom, en sit dit in 'n appelboom, watter soort vrug sal jy hê? As dit 'n perskeboomlewe in 'n appelboom was, sou dit perskes hê.

Sekerlik. Aan die vrugte! Nou, sit jy Sy Lewe *hier*, dan sal Dit voortbring wat Hy was. Hoe het ons gevind, hierdie week, dat hulle geweet het Hy was die Messias? Omdat Hy die Profeet was waarvan Moses gepraat het, Hy het hulle gewys met Sy tekens. En hoe ons daardeur gegaan het! Nou, Hy is steeds dieselfde Christus vandag. Glo julle dit?

243 Nou, kyk. Nou, onthou, Hy het belowe dat die Heidene dieselfde ding sou ontvang, daardie selfde onderskeiding wat God gedoen het in 'n menslike liggaam van vlees voor Sodom gebrand het. Is dit reg? Ons verstaan dit nou almal? Sien, kyk, as dit moeilik is om te verstaan, Hy het gesê: "Soos dit was in die dae van Sodom, so sal dit kom . . ." Daar's drie klasse mense: die Sodomiete; en Lot, die louwarm, formele kerk, denominasionele kerk; en Abraham, die uitverkorene, buite Sodom; die uitgeroepte Kerk, en die kerk in Sodom.

Nou, kyk, dis nie die tyd wat dit met water gaan vernietig nie, Hy het gesê dit sou wees, maar die vernietiging van vuur, wat nou vernietig moet word.

244 Kyk, hulle het 'n prediker gehad, twee van hulle wat soontoe gegaan het, twee boodskappers, en in Sodom te preek. En Abraham, die Boodskapper van die . . . *hierbo*, het die Een wat agtergebly het, 'n wonderwerk voor Abraham gedoen duer Sy rug te draai op die tent en vir Abraham te vra, vir hom te sê wie hy was, en vra . . . vir sy vrou Sara te vertel . . . Nie S-a-r-a-i nie, maar S-a-r-a, wat, net voor dit, hulle naam verander het, van syne, Abram, na Abraham; en hom Abraham genoem het, en haar Sara, en gesê het: "Waar is Sara?"

245 En sy . . . Hy het gesê: "In die tent agter U." Hy het gesê: "Ek gaan jou besoek volgens die tyd van die lewe." En Sara het by haarself gelag, en die Engel-Boodskapper wat Abraham gesê het, God was, het gesê: "Waarom het Sara gelag, deur te sê . . ."

246 Kom ek gee julle 'n bietjie genade hier, broers. Daardie minuut, sou God vir Sara doodgemaak het om daardie Engel te betwyfel, Hy het nie. Kyk na daardie Engel, het afgegaan en vir Lot se vrou vertel om nie om te kyk nie. Sien wat met haar gebeur het, vir haar ongeloof? Sien? Maar Hy kon nie vir Sara neem nie, want sy was deel van Abraham. En vandag, die ongeloof van die egte ware Kerk, Sy het ongeloof, maar Hy kan Haar nie aanraak nie, ons is in Jesus. Sien? Jy kan nie die Kerk neem sonder om vir Christus seer te maak nie; Hy kon nie vir Sara neem sonder om vir Abraham seer te maak nie, so genade het dit bedek.

En Sara het bang geword, en sy het ontken; Hy het gesê: "Jy hét dit gedoen."

Nou, Jesus het gesê: "So sal dit wees in die koms van die Seun van die mens."

247 Het julle al ooit opgelet dat *Abraham* "vader van nasies" beteken? H-a-m, deur die hele geskiedenis van die wêreld, het

ons nog nooit 'n man daarbuite in Babilon gehad, sover ons weet, wat 'n boodskap bring soos, met dieselfde naam, wat ons vandag het, G-r-a-h-a-m, aan die denominasionele kerk nie. Nou, die uitverkore Kerk, ek hoop julle is nie blind nie. Nou, let op, sien, sit net presies by die Aandlig, alles posisioneel reg in plek.

248 Nou, wat was God. . .Nou, hoeveel hierbinne glo dat Abraham reg was toe hy gesê het daardie Man wat daar gestaan het en 'n kalf geëet het, melk gedrink het, mieliekoekies geëet het, melk gedrink het voor Abraham, dat Dit God was? Glo julle dit? Abraham het Hom God, Elohim genoem. Goed. Nou, wat het Hy gesê? God sal, voor die koms van die Seun van die mens, Homself in menslike vlees manifesteer, soos Hy toe het, en dieselfde ding doen. As dit waar is, laat God spreek.

249 Hemelse Vader, ek bid dat. . .Ek mag nooit weer hier wees nie, dit hang van U af, ons nader die einde, Here. Maar laat dit bekend wees dat ek nie vals is nie, en ek hier staan die waarheid van die Evangelie en vertel. En as U nog een maal, Here, hulle bloed op. . .nie op my sal laat wees nie. Skenk dit, Here. U Boodskap het uitgegaan, laat dit bekend wees dat U God is, en ek U dienskneg is.

250 Hoeveel siek mense is daar in die gebou? Ek ken nie 'n persoon hier nie. Ek gaan nou eers kyk om te sien of ek seker is. Ek sien nie een persoon wat ek persoonlik ken nie. Nou, ver aan die agterkant is Fred Sothmann. Ek weet daar's sommige van die mense wat ek ken, maar ek weet nie waar Fred is nie, ek het hom: "Amen," hoor sê, 'n rukkie gelede, maar ek weet nie eers waar hy is nie. Hy's agter aan die agterkant iewers, ek het dit daar ver agter gehoor. Waar is jy, Fred? Ja, daar ver agter. Hoeveel *hierbinne* iewers sal julle hande oplig dat ek julle nie ken nie? Laat ons sien. Net totaal vreemd, steek jou hand op. Goed, daar is dit.

251 Ek gaan die genade van Christus vertrou. Ek gaan my rug draai, net om die Bybel te laat. . .nie om 'n nar te wees nie, maar om God te dien. Ek wil hê party van julle moet met Hom praat en Sy kleed aanraak.

252 [Iemand praat met Broer Branham—Red.] (Dis alles reg, sien.) Nou, hulle gaan 'n xilofoon hiernatoe skuif, net 'n oomblik. Hulle gaan, gebedsry hê. Maar eers, wil ek. . .wat ek probeer kry, is om die Gees van God te laat. . .Ek gaan bid en hande op julle lê, en ek wil hê julle moet sien dat die salwing van Christus nie faal nie.

253 Toe het 'n klein Katolieke vroutjie, onder in Santa Maria, glo ek was dit, nou die dag verbygekom. En sy het verbygekom, toe sy in die ry gekom het, het sy verbygekom, sy het gesê, sy was Spaans, sy het snaaks gepraat, sy het gesê: "Ek weet dat jy dit nie kon doen nie, en ek weet dat dit nie jy is nie, dis God. Jy

hande op my lê, gaan ek gesond word." Sy het dit net daar gekry, net daar het dit dit afgehandel, sien, geloof, gelowig.

254 Nou, iemand glo. Hê geloof. As Hy dit sal doen, sal julle . . . julle laat glo? Sal julle geloof hê? Ek wag net om te kyk wat Hy sê, ek—ek's 'n man.

255 Sien daardie Lig? Dametjie wat net *hier* sit, ek's 'n vreemdeling vir jou, maar God ken jou. Jy het komplikasies, jy het eers 'n longontsteking of iets gehad, dit het jou gelaat met, net heeltemal gebroke. Dis reg, is dit nie? Steek jou hand op as dit die waarheid is. As ons vreemdelinge is, wuif jou hand soos *daardie*, ons ken nie mekaar nie. Glo jy God kan vir my sê wie jy is? Sal dit jou help? Glo jy dat ek Sy profeet is? Mejuffrou Graham. As dit reg is, wuif jou hand. Glo jy net vir God.

Wees eerbiedig. Moenie twyfel nie, hê geloof.

256 Reg agter *daar* oorkant in die gehoor, agter in daardie sitplekkie daaragter, sien daardie Lig wat daar hang? Dis 'n man, 'n vrou, albei; hulle bid. Wat 'n aaklige ding! Dis 'n swart gees, epilepsie. Mnr. Higgins, glo met jou hele hart, en die ding sal jou verlaat; Mev. Higgins, lê jou hande oorkant op hom, glo met jou hele hart. God, ek bestraf daardie duiwel. Laat hom vry in die Naam van Jesus Christus!

257 Glo julle, Mev. Higgins en Mnr. Higgins, dat dit julle verlaat het? Steek julle hand op as julle dit glo. God seën julle. Ek's 'n vreemdeling vir julle, as dit reg is, wuif weer julle hand.

Nou, glo. Wat het hulle aangeraak? Hê geloof, moenie twyfel nie.

258 Dame *daaragter* met vroueprobleme, wat bid vir God om haar te genees, glo met jou hele hart, God sal jou genees van die vroueprobleme. Mejuffrou Stanley, jy's nie van hier nie, jy's van Idaho. As dit reg is, steek jou hand op. As ons vreemdelinge is, wuif jou hand. As dit—as dit is wat jou probleem was, wuif weer jou hand. Gaan huis toe, word gesond, Jesus Christus maak jou gesond.

Glo julle?

259 Net *hier*, 'n vrou, senuweeagtig, komplikasies, wat ook vir haar man bid, hy het probleme met sy oë. Dis reg. Mnr. Griggs en Mev. Griggs, glo jy met jou hele hart dat God jou sal gesond maak? Goed, hê geloof. Is ek 'n vreemdeling vir jou? Wuif jou hand. Dis reg. God seën jou, gaan en ontvang jou genesing.

260 Wat van daarbo in die balkon? Dink julle julle is te ver weg? Julle moet nooit so dink nie. Ek daag julle uit om dit te glo.

Daar's 'n man wat ly aan artritis. Mnr. Peters, glo met jou hele hart. Staan op jou voete, Jesus Christus maak jou gesond.

Glo dit! Glo jy dit? Nou, probeer iets wegsteek. Ek neem elke gees hier onder my beheer, in die Naam van Jesus Christus.

261 O, Hy is hier! Hy is Alfa, Omega, die Begin en die Einde. Hy is die Roos van Saron, die Lelie van die Dale, Blink en Môrester. Hy is die Eerste, die Laaste, Hy wat was, en wat is, en sal kom. Hy is Jesus Christus, die Seun van die lewende God, die lewende Een wat vir altyd lewe; Hy is nie dood nie, Hy het weer opgestaan; Sy Koms is op hande. Bekeer, dat julle ongeloof uitgevee is, dat Hy julle nie vermoeid vind nie.

262 O God, ons Hemelse Vader, wees genadig! O, wat meer kan U doen, Here? Gee, Here, dat almal hier Dit nou sal ontvang. En terwyl U Gees op ons is, Here, laat U Heilige Gees nou kom en die werk doen wat dit veronderstel is om te doen. Ek bid in Jesus' Naam.

263 Voor ek nou swak word . . . Ek sien Hom iets anders doen net *daar*. Voor ek te ver gaan, wil ek hê almal wat gebedskaartjies het moet net oorkant in hierdie ry staan. En ons sal reguit afkom, of wil julle hê . . . ? Hier oorkant? Goed. Sê wat? Net hierdie deel met julle gebedskaartjie, staan uit. Nou, ek gaan . . . Aan hierdie kant . . . En dan, laat iemand anders die ander deel roep, die boonste verdieping, en in die rye. Laat . . . Hoeveel is in daardie sitplekke daar? Ek wil nie aanhou praat nie, ek wil nie, ek wil Hierdie, op my laat bly, sodat, wanneer ek hande lê op julle dat julle sal bi- . . . julle genees sal word.

264 Ek gaan my broers vra, sodat die gemeente sal sien dat dit nie net ek is nie, my broers het 'n reg. Kom hier, broers, kom hier, staan hieronder saam met my, al julle predikers. Enige van my broers daarbuite, my predikerbroers, kom net 'n oomblik hier, my predikerbroers, kom hier, ek wil julle hê, predikers wat met julle hele hart glo.

265 As hierdie vergadering nie sal twyfel nie, sal julle een van die magtigste dinge sien gebeur wat julle ooit in julle lewe gesien het. Dis reg. Kom reguit op. Staan in julle rye, eenkant, die ander. Laat—laat hierdie predikers deurgaan soos hulle deur hierdie rye hier gaan. Laat die predikers eerste hier kom en in 'n dubbelry reg oorkant aan hierdie kant staan, predikers. Dis reg. Dis goed.

266 Die gebedskaartjies in hierdie deel, kom hiernatoe en staan nou. Die gebedskaartjies oorkant in daardie sitplekke, kom hiernatoe en staan. En sodra daardie ry afgaan, laat hierdie kant kom, en daardie, laat die balkon dan volgende afkom. En nou, almal nou, terwyl hulle . . . in hulle posisie en plek, laat ons . . . En dan, as ons tyd oor het, kom die res van hulle.

267 Nou, wil ons bid vir almal, maar luister, dit sal glad nie help, as julle net verbykom, loop, as julle nie glo dat God hier is op die platvorm en hierdie die orde is nie. Die vrou het gesê sy het ons Here Jesus gesien, en gesê sy weet dat as sy Sy kleed kan aanraak . . . Nou, julle kan Hom aanraak. Dis reg. Sy het gesien wat Hy gedoen het.

268 Nou, hier staan predikers, gesalfde manne van God wat. . . om hande op julle te lê, net soos ek. En wanneer julle hier deurkom, en ons gaan bid en hande op julle lê, en as julle dit glo, verlaat hierdie platvorm, gooi weg julle kieries, krukke, wat ook al verkeerd is, en gaan uit in geloof. Moet dit nooit weer los nie. Bly daarby, maak nie saak hoe lank dit dit neem nie, bly in elk geval daarby.

Kom ons buig nou ons hoofde, terwyl ons bid.

269 Ons Hemelse Vader, ons gaan vir mekaar bid, en ons foute aan mekaar bely. God, laat elke man en vrou wat nou hier is, vergewe word van hulle sondes, omdat hande van die Evangelie nou op die siekes en beproefdes gelê gaan word.

270 God, as hulle enige sonde gedoen het wat veroorsaak het dat hulle gehinder word, bid ek, God, dat U hulle van hulle sonde vergewe. En ons weet daar's net een oorspronklike sonde, en dis ongeloof: "Hy wat nie glo nie, is alreeds veroordeel." En ons weet dat ongeloof die enigste sonde is wat daar is.

271 Mans wat owerspel pleeg, en vroue, ensovoorts, hulle doen dit omdat hulle nie gelowiges is nie, as hulle gelowiges was, sou hulle dit nie doen nie, hulle sou in U glo, en Ewige Lewe hê. U het gesê: "Hy wat in My glo, het Ewige Lewe, en sal nooit in die Oordeel kom nie, het alreeds oorgegaan uit die dood in die Lewe." Dis U Woord, Here, so dis tussen geloof en ongeloof.

272 God, laat elke persoon wat hier deurgaan, elke ongeloof aflê. En wanneer hulle hier deurkom, laat hulle kom asof hulle onder Golgota se kruis self deurgegaan het, en die Bloed wat afdrup op hulle. Mag die kosbare Teenwoordigheid van die Heilige Gees, Wie meer is as Salomo, vandag hier staan in die krag van die opstanding van Christus en elke siekte bevestig wat deurgaan. Skenk dit, Here. En mag hulle, elkeen, genees word tot eer van God, in die Naam van Jesus Christus.

273 Elke hoof bly geboë, elke oog bly toe, almal wat vir mekaar bid. Sodra hierdie ry afgaan, sal ons die volgende ry roep. Wat as dit jou vader of moeder hier in die ry was? Dit is iemand s'n. Wat as dit jou vrou, jou man, jou kind was? Jy sou wou hê iemand moet bid. Nou: "Doen aan ander wat jy wil hê ander aan jou moet doen." Amen.

274 Gaan jy in die gebedsry wees? Hê geloof, daardie duiwel sal weggaan, Mejuffrou Pringly, en dit sal jou verlaat. Dis wie jy is, en epilepsie is wat jy gehad het. Hê net geloof. Ek het daardie donker skaduwee van jou af sien opstyg en weggaan, ek bid dat dit nooit weer sal kom nie. Sy het dit gekry voor sy nog by die gebedsry gekom het. Daar is Hy. Dis wie jy is, dis wat jou naam is, dis wat verkeerd is, dit vir 'n lang tyd gehad. Glo nou net, ek hoop dit kom nooit weer terug na jou nie.

275 Praat van genade! O God! Hoe—hoe kan enigiemand twyfel? Moenie meer twyfel nie, moet asseblief nie. Vergeet net die

mens-deel, sien, vergeet hierdie manne, hulle is diensknegte van Christus. [Leë kol op band—Red.]

276 Nou, bid almal, en laat die sangleier die lied lei: *Glo Net*, as hulle sal. En broers, ek wil hê julle moet hier opkom, en elkeen, wat verbykom, lê julle predikershand op daardie persoon wat hier deurgaan, en vra nou met julle hele hart. Onthou, wat as hierdie jou vrou was, julle dogters, julle moeders, julle kinders? Dit is iemand s'n, julle weet. En laat ons net gesalf wees, al die ongeloof wegneem, en alles, en net sê: "God, hulle gaan gesond wees, dis al. Hulle gaan dit wees. Hulle gaan gesond wees."

En almal van julle daarbuite wat gaan bid, sê: "Amen."

277 Nou, God, hang dit van U af om dit te doen, Vader, ons gaan U glo, in Jesus' Naam. Amen.

Net . . .

. . . in die Naam van Jesus Christus . . . Loop reguit in . . .

Dis die soort wat dit ontvang. Dis die manier om dit te ontvang. [Die gebedsry gaan voort—Red.]

Kyk, Meer As Almal Van Hulle Is Hier AFR62-0715
(Behold, A Greater Than All Of Them Is Here)

Hierdie Boodskap deur Broer William Marrion Branham, oorspronklik gelewer in Engels op Sondagmiddag, 15 Julie 1962, by die Open Bible Standard Kerk in Spokane, Washington, V.S.A., is geneem vanaf 'n magnetiese bandopname en onverkort gedruk in Engels. Hierdie Afrikaanse vertaling is gedruk en versprei deur Voice Of God Recordings.

AFRIKAANS

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings, South Africa Office
58 Disa Road, Admiral's Park, Gordon's Bay 7140 Western Cape
Republic Of South Africa

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org

Kopiereg kennisgewing

Alle regte voorbehou. Hierdie boek mag gedruk word op ‘n tuisrekenaar vir persoonlike gebruik of om uitgegee te word, gratis, as ‘n middle om die Evangelie van Jesus Christus te versprei. Hierdie boek kan nie verkoop word, op groot skaal gereproduseer word, op ‘n webtuiste geplaas word, in ‘n opsoekstelsel geberg word, vertaal word in ander tale, of gebruik word om fondse in te samel, sonder die uitdruklike geskrewe toestemming van Voice Of God Recordings®, nie.

Vir meer inligting of vir ander beskikbare material, kontak asseblief:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org